

T. C.
SİKİYÖNETİM KOMUTANLIĞI
ASKERİ SAVCILIKI
Selimiye / İST.

EVRAK No. 1973/10
ESAS No. 1973/130
KARAR No. 1973/61

20 Haziran 1973

İ D D İ A N A M E

(Dr. Hikmet Kıvılcım'lı Grubu)
(İŞÇİ KESİMİ)

TÜSTAV'a
Cevat Ercişli'nin
Bağışdır.

Soruşturmayı Yürüten Askeri Savcılar :

Hakim Bnb. Taylan A. ERİMER
Hakim Kd. Ütğm. Engin DOĞRUER

T.C.
SİKİYÖNETİM KOMUTANLIĞI
ASKERİ SAVCILIĞI
İSTANBUL

SELİMİYE
20.6.1973

SAYI NO : 1973/10

ESAS NO : 1973/130

KARAR NO : 1973/61

İ D D İ A N A M E

VE

KOVUŞTURMAYA YER OLMADIĞI KARARI

VE

SORUŞTURMANIN GEÇİCİ OLARAK TATİLİ KARARI

- S U Ç : 1- Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadî veya sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyet kurmak, faaliyetlerini tanzim, sevk ve idare etmek veya yol göstermek.
- 2- Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadi ve sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyete girmek.
- 3- 6136 sayılı Ateşli Silâhlar ve Bıçaklar hakkındaki kanunun 13 ve 15 nci maddelerine muhalefet.

- S A N I K L A R : 1- SELÂHATTİN OKUR: Sadık oğlu, 1947 D.lu. Silifke nüf.kayıtlı (fırar) Gıyaben tutuklu.
- 2- SELMA ÖZKOL : Sami kızı, 1949 D.lu. İstanbul Üsküdar ilçesi nüf.kayıtlı. Kadıköy İzzettin sokak No:52 D.1 de ikamet eder. Bekâr, İ.Ü. Tıp fakültesi son sınıf öğrencisi. 29.9.1972 tarihinde gözetim altına alınmış olup 27.10.972

tarihinden beri Bayrampaşa Cezaevinde tutuklu.

3- ESREF BAYRAKLI : Bahtiyar oğlu, 1937 D.lu. Yugoslavya Yenipazar doğumlu. Bakırköy Mahmutbey mahiyesi nüf.kayıtlı. Bakırköy Çiftelhavuzlar mah. Gül sokak No:20 de oturur. Topkapı Maltepe İplik Fabrikasında işçi, evli, çocuksuz. 15.9.1972 tarihinde gözetim altına alınmış olup, 12.10.972 tarihinden beri Kartal-Maltepe As.Cezaevinde tutuklu.

4- PAŞA ULUSOY : Osman oğlu, 1935 D.lu. Akçaabat Çukurca köyü nüf.kayıtlı. Taşlıtarla Sarıgöl Hamam cad. No:114 de oturur. Evli, 5 çocuklu, Topkapı Maltepe İplik Fabrikasında şöför. 15.9.1972 tarihinde gözetim altına alınmış olup 16.10.1972 tarihinde serbest bırakılmıştır.

5- CEMAL ÇELİK : Hidayet oğlu, 1943 D.lu. Sinop Ayancık Merkez nahiyesi Sofu köyü nüf.kayıtlı, Zeytinburnu Yeşiltepe Çırpıcı yolu No:27 de mukim. Safraköy Beşyol Fabrikalar caddesi No:24 Efem Mutfak Aşşaları fabrikasında işçi, evli, 1 çocuklu. 24.1.1973 tarihinde gözetim altına alınmış olup 30.1.1973 tarihinden beri Selimiye As. Ceza ve Tutukevinde tutuklu.

TÜSTAV'a
Cevat Ercişli'nin
Bağışidir.

MEHMET ŞAHİN : Salih oğlu, 1933 D.lu. Sinop Ayancık Sofu köyü nüf.kayıtlı. Zeytinburnu Veli efendi mah. Çırpıcı yolu No:8 de mukim. Topkapı Maltepe Konak Tül Perde Fabrikasında makina işçisi, evli, 3 çocuklu. 8.1.1973 tarihinde gözetim altına alınmış olup, 23.1.1973 tarihinden beri Selimiye As. Ceza ve Tutukevinde tutuklu.

7- SAKIP ERASLAN : Mehmet oğlu, 1937 D.lu. Tokat Erbağ kazası Merkez nahiyesi İskili mah. nüf.kayıtlı, halen Bakırköy Ziyavuşpaşa mah. Gülhatmi sok. No:20 de oturur. Topkapı Teknik Boya fabrikasında işçi, evli, 3 çocuklu, 26.12.1972 tarihinde gözetim altına alınmış olup 5.1.1973 tarihinde serbest bırakılmıştır.

- 8- RAMİZ YAPICI : Cabir oğlu,1938 D.lu. Yugoslav-ya Manastır nüf.kayıtlı iken İstanbul Eyüp Rami nüf.kayıtlı. Bayrampaşa Terazidere Fidan sokak No:10 da mukim.Topkapı Teknik Boya Fabrikasında işçi. 23.12.1972 tarihinde gözetim altına alınmış olup, 5.1.1973 tarihinde serbest bırakılmıştır.
- 9- YAVUZ ÇİZMECİ : Omer Refik oğlu,1949 D.lu.Antalya Bahçelievler nüf.kayıtlı olup,İstanbul Etiler Akatlar Bahar sitesi Nilüfer apt. D.57 de oturur. Yük. Elektrik mühendisi. İstanbul Elektrik Mühendisleri odası oda müdürü ve idare heyetinde sekreter üye, evli,çocuksuz.23.10.1972 tarihinde gözetim altına alınmış olup 22.11.1972 tarihinden beri Selimiye As.Ceza ve Tutukevinde tutuklu.
- 10- NECATİ AKDENİZ :Ali oğlu,1951 D.lu. Çanakkale nüf.kayıtlı. Halen Boğaziçi üniversitesi Erkek yurdunda kalır.Aynı üniversitenin Temel ilimler Akademisi 4 ncü sınıf öğrencisi. 22.11.1972 tarihinde gözetim altına alınmış olup,4.12.1972 tarihinde serbest bırakılmıştır.

Yukarıda suçları yazılı sanıklar hakkında İstanbul Sıkıyönetim K.lığının 4.10.1972 gün; AD.MÜŞ:1972/4684-237 sayılı, 7.10.1972 gün; AD.MÜŞ:1972/4684 sayılı, 18.11.1972 gün; AD.MÜŞ:1972/5548 sayılı, 27.11.1972 gün; AD.MÜŞ:1972/4852 sayılı, 29.12.1972 gün; AD.MÜŞ:1972/7045-237 sayılı, 4.1.1973 gün; AD.MÜŞ:1973/80 sayılı, 22.1.1973 gün; AD.MÜŞ:1973/80 sayılı ve 29.1.1973 gün; AD.MÜŞ:1973/80-237 sayılı soruşturma istemleri ile gönderilen dava dosyaları incelendikte ve yapılan hazırlık tahkikatı sonunda :

G İ R İ Ş

2. Dünya Harbinin sona ermesi ile birlikte Avrupa Hitler ve Musollini rejimleri yıkılmış, batı dünyası kazandığı savaşla birlikte geniş bir hürriyet ortamına yeniden en geniş bir şekilde kavuşmuştur.

Bu geniş hürriyet ortamı kısa zamanda Türkiyede de tesirini göstermiş batı dünya ve yeni kurulan milletlerarası teşekküllerle olan yakın ilişkiler neticesi önceleri çok Partili döneme dönülmüş ve iktidar değişikliği dolayısıyla iktisadi alanda da devletçilikten-liberal ekonomiye geçmiştir. Kısa bir süre içinde bu çok partili düzeye geçiş ve iktisadi alanda bu büyük değişiklik kısa zamanda yan tesirlerini göstermeye başlamış ve sefer iktidar hürriyetlerini kısma ve muhalefeti susturma yollarını aramaya başladığında memlekette huzursuzluk başgöstermiştir. Bu devreler iyi değerlendirilmediğinden yurdumuz 27 Mayıs öncesine getirilmiştir.

27.Mayıs devrimi yapılmasından sonra kurulan kurucu meclis 27 Mayıs öncesinin kısıtlama tedbirlerinin yarattığı tepki ile son derece geniş hürriyetler getirilmiştir. Ayrıca mevcut hürriyetlerin hududunu da genişleterek 1961 Anayasası vücut bulmuştur. Ancak bu geniş hürriyetler birçok kişi ve zümre tarafından sorumsuzca kullanılmış, memleket hürriyetçi bir demokrasi düzeninden anarşik bir düzene sokulmuş ve 12 Mart 1971 tarihli muhtırasıyla da bu döneme silahlı kuvvetlerin dur deme zarureti ortaya çıkmıştır. Bütün bunlar Türk toplumunun 20 sene gibi kısa bir dönemde geçirdiği Sosyolojik olayların kısa bir seyridir. Biz bu dönemlerden 1961-1972 tarihleri arasındaki bölümü biraz daha incelememiz gerektiği kanısındayız. Bu bölümler bilhassa Türk sosyologları için derinlemesine incelenmesi gereken çok mühim bir dönemdir.

1961 Anayasası ile başlayan geniş hürriyet ortamından faydalanarak kendi menfur emellerini tahakkuk ettirmek isteyen iç ve dış düşmanlarımızın bulunacağı muhakkaktır. Bu arada beynelmilel komünizmin de bu ortamdan yararlanmak istemesi de doğal bir neticedir. Beynelmillel komünizm 1961 yılındaki bu hürriyet ortamına derhal uymuş ve çeşitli maskelerle yurdumuzda faaliyetleri kanalize etmeye başlamıştır. Sosyal gelişmemiz için gerekli olan sosyal adalet mefhumunun arkasına sınığınarak önceleri yurdumuzda sosyal adaletin gerçekleşmesi için başlayan

faaliyetleri istismar yoluna sapsın ve bugünkü ortamın yaratılmasına sebep olmuştur. Sosyal adalet mefhumu ve buna bağlı faaliyetler Türk toplumunun gelişmesi ve sağlıklı bir bünyeye kavuşması için Anayasamızın öngördüğü demokratik görüşlerdir. Önceleri bu görüşlerin arkasına sığınanlar, Milli Demokratik Devrim ve Sosyalist Devrim görüşlerini ileri sürerek zamanla ortamın müsait olduğunu görünce Marksist-Leninist görüşleri en açık bir şekilde müdafaya başlamışlar ve Türkiye'de komünist bir düzenin kurulması için geniş bir faaliyet göstermişlerdir. Bu faaliyetlere paralel olarak da bol miktarda sol yayın, mecmua ve gazeteler kitapçı dükkanlarını doldurmaya başlamış ve böylelikle Türk gençliğini tek yönlü okuması için geniş bir faaliyet gösterilmiştir. Yapılan toplantı ve formlarda ihtilâlin önce köyden mi yoksa şehirden mi başlayacağı hususları alenen tartışma mevzuu olmaya başlamış ve bunun arkasından da silâhla anarşik eylemler ortaya çıkmıştır. İşte 1961-1971 yılının kısa bir panoraması. O halde Türk toplumu bu hale neden geldi, nasıl geldi ve bu olayların perde arkasında kimler vardı, sorusu 12 Mart 1971 tarihinden evvel ve sonra Türk halkının zihnini kurcalamaktadır. Davası açılan her örgütte genç militanlar ortaya çıkmakta fakat halkın aradığı perde arkasındaki lider görülmektedir. Halk arasında, perde arkasındaki liderlerin kim olduğu sorulmaktadır. Aslında bunu aramak gereksiz, çünkü 1920 den beri Türkiye'de Komünist bir düzen kurmak isteyen ve Türk adli makamlarınca mahkûm edilen ve kendi tabirlerince eski tüfekler diye anılanlar ortaya bu tohumları atmakta ve kendileri bilahare çekmek suretiyle gençleri cemiyete salarak bunların örgüt kurmalarına imkân sağlamakta, fakat kendileri bu örgütlerle direk herhangi bir ilişki kurmadıklarından meydana çıkmamaktadırlar. Legal alanda yetişen militanlar örgütlenmeyi gerçekleştirdikleri zaman bu eski tüfekler teşebbelerini kullanarak geri çekilmişlerdir. Fakat örgütlerin ayrı ayrı eylem ortaya koyarak anarşik ortamı yaratmalarından menfaatler bulmuşlar ve bilahare de bütün bu örgütleri müşterek bir cephede birleştirerek arzuladıkları komünist cemiyeti kurabilmenin hayaliyle yaşamışlardır. 12 Martta silahlı kuvvetlerin bunlara dur demesi bütün hayallerini yıkmıştır. Bu eski tüfeklerden en çok sahnede görünenler Mihri BELLİ ve Hikmet KIVILCIMLI'dır. Biz bu iddianamemizde Türkiye'de fanatik bir Marksist-Leninist düzen oluşturmak isteyen fraksiyonlardan biri olan Hikmet KIVILCIMLI fraksiyonunu, İstanbul içindeki örgütlenme faaliyetleri ile ilgili olarak tesbit edebildiğimiz küçük bir cemiyet, huzuruza getirmiş bulunmaktayız.

Türkiyede işçi sınıfının hakimiyetine dayanan proleter partiyi kurmak için girişilen çalışmaların, daha ilk safhasında meydana çıkarılan bu faaliyetler hakkında sanıkların faaliyetlerine geçmeden önce öncelikle Hikmet KIVILCIMLI'nın kurmak istediği ekolün görüşlerini ve sosyalist gazete bünyesindeki çalışmalarını sanık Selâhattin OKUR'a bağlı olarak örgütlenmeye çalışan bölümün faaliyetlerini incelemekte fayda görmekteyiz.

Dr.Hikmet KIVILCIMLI'nın mensup olduğu fraksiyonun çeşitli cemiyetler halindeki faaliyetleri ile eylemleri muhtelif tarihlerde Sıkıyönetim Askeri Mahkemelerinde açılan çeşitli davalarla ortaya konulmaya çalışılmıştır. Bunlardan Hikmet KIVILCIMLI görüşüne bağlı Sarp KURAY ve arkadaşlarının Dev-Genç adıyla anılan kuruluştaki faaliyetleri, İst.Sıkıyönetim Mahkemelerinde 84 sanıklı dava ismiyle anılan İrfan SOLMAZER ve arkadaşlarının davaları ve son olarak da Adana'da meydana çıkarılan Proleter Parti adındaki illegal örgütün faaliyetleri Hikmet KIVILCIMLI fraksiyonunu Adliye huzuruna çıkan faaliyetleri olarak görülmektedir. Bu yönden Dr.Hikmet KIVILCIMLI görüşünü ve faaliyetlerini bir bütün olarak değerlendirme zarureti ile karşılaşılmaktadır. Nitekim sanık ifadelerinde de belirtildiği gibi, sanıklar Dr.Hikmet KIVILCIMLI görüşüne uygun faaliyette bulduklarını beyan ettiklerine göre, öncelikle Hikmet KIVILCIMLI'nın kim olduğu, yayınları ve görüşlerini bir bütün içinde ele almakta zaruret doğmuştur.

DOKTOR HİKMET KIVILCIMLI KİMDİR VE GÖRÜŞÜ

Milli Kurtuluş savaşı ile birlikte kurulmakta olan Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğine bağlı bir sosyalist Cumhuriyet olmasının temini zımında içte ve dışta kesif faaliyetlerde bulunulduğu tarihi bir vakiydir. Daha 1910 yıllarında "İştirakçi Hilmi" adıyla anılan şahısla başlayan yurt içi faaliyetler zamanla yurdumuzda da çeşitli örgütlerin kurulmasına ve hatta 1917 den sonra Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğindeki Enternasyonel toplantılara katılmaya varıncaya dek aşamalar göstermiştir. Mustafa SUPHİ'nin Anadoluya gönderilmesi ve Yeşil Ordunun faaliyetleri kurtuluş savaşımızla birlikte yurdumuzu komünistleştirme faaliyetlerine karşı devletin mücadeleleri ile dolu olduğunu görmekteyiz.İçte bu faaliyet-

lerin gelişmesi üzerine devletin Milli bütünlüğünü ve rejimi korumak amacıyla 1925 yılında "Tahriri Sükun kanunu" çıkmış bulunmaktadır. Bu kanunun çıkmasını müteakip yer altı faaliyetlerine başlayan Türk Komünistlerinden biri de Dr.Hikmet KIVILCIMLI'dır. Dr.Hikmet KIVILCIMLI daha tıbbiye talebesi iken, Aydınlık dergisini okuyarak komünizmi benimsemiş ve Türkiye gizli Komünist partisine girerek faaliyet göstermiş bir şahıstır. 1925 yılında Dr.Şefik Hüsnü DEĞMER'e de temaslarda bulunarak Türkiye Komünist Partisinin (Türk Genç Komünistler Federasyonu) başkanlığına getirilmiş bazı arkadaşları ile birlikte "Genç Hekimler Birliği" adında bir cemiyet kurarak öğrenciler arasında komünizm faaliyetlerine katılmıştır.

Tıbbiyeler Hücresi adı verilen bu teşkilatın 1925 tarihinde 1 Mayıs işçi bayramı olmasını vesile yaparak yayınladığı gizli beyannamenin dağıtılması üzerine yapılan kovuşturma sırasında Dr.Şefik Hüsnü DEĞMER tarafından kurulan gizli komünist partisi mensuplarıyla bu örgüte bağlı Türkiye Genç Komünistler Federasyonuna mensup 15 Tıp öğrencisi ile bu federasyonun başkanı Hikmet KIVILCIMLI yakalanmıştır.

Dr.Şefik Hüsnü tarafından kurulan gizli komünist partisi mensuplarının istiklâl mahkemesinde yapılan yargılamaları sonunda bu örgüte mensup Şefik Hüsnü DEĞMER, Nazım HİKMET RAN, Hasan Ali EDİZ, Şevket SÜREYYA, Eczacı Vasıf, Selâhattin CELAL ve 29 arkadaşı meyanında sanık Hikmet KIVILCIMLI'nın 10 yıl müddetle küreğe mahkûm edildiği görülmektedir.

Hikmet KIVILCIMLI cezasının 1,5 yılını çektikten sonra 1926 yılında tahliye edilmiş ve tahliyesini müteakip de Tıbbiyeyi bitirmiştir. Sanık Hikmet KIVILCIMLI bu tarihten sonra boş durmamış yine faaliyetlerine devam etmiştir. 1927 yılında Türkiye Komünist partisi İstanbul Vilayet Komitesi adına beyanname dağıtması nedeniyle sevk edildiği İstanbul 2.Ağır Ceza Mahkemesince 3 ay hapse mahkûm edilmiş ve cezasını çekmiştir. 1928 yılında yine "3.Enternasyonal Seksiyonu Türkiye Komünist Fırkası Merkez Komitesi" imzasıyla yayınlanan beyanname olayıyla ilgili olarak suçlu görülmüş ve İstanbul 2.Ağır Ceza Mahkemesince 2 ay hapsine karar verilmiştir.

1928 yılında Sultanahmet cezaevinde tutuklu bulunan Şefik Hüsnü DEĞMER'e KIVILCIM adlı komünizm propagandası mahiyetinde beyanname sokarken yakalanmış ve Türkiye Komünistleri Gençler Federasyonu umumi katibi olarak bu faaliyeti yürüttüğü tespit edilmiştir. 27.3.1929 tarihinde

TÜSTAV'a
Cevat Ercişli'nin
Bağışdır.

Hikmet KIVILCIMLI tarafından hazırlanan bildirilerin İzmir'de Bulgar tebaalı Ahmet KAVAY, Hüsamettin EYÜBOĞLU ve Laz İsmail üzerinde yakalanması nedeniyle İzmir Ağır Ceza Mahkemesince 16.7.1929 tarihinde 4 sene 6 ay 15 gün müddetle hapse mahkûm edilmiştir.

~~Hikmet~~ Hikmet KIVILCIMLI bu faaliyetlerle yetinmemiş 1938 yılında Donanma Mensupları arasında komünizm propağandası yaptığı ve askerleri isyana teşvik ettiği görülerek donanma K.lığı As.Mahkemesince yargılanmış ve suçu sabit görülerek 15yıl ağır hapse mahkûm edilmiştir. 17.7.1938 tarihinde cezasının sıhhi sebeplerden dolayı infazının geri bırakılması nedeniyle serbest bulunduğu sırada yurdu terkedip Suriye'ye kaçmak isterken yakalanmış ve alınan rapor üzerine yeniden cezasının infazına başlanmıştır. "muhtelif tarihlerde çıkarılan Af Kanunları, Hikmet KIVILCIMLI hakkında verilen hükümlerin büyük kısmının infazına geçilememesi veyahut büyük bir kısmının infaz edilmeden sanığın cezaevinden çıkmasına sebebiyet vermiş ve sağlık durumu da cezaların infazında mani teşkil etmiştir.

Türkiye'de Marksist--Leninist rejimin uygulanması için gerek legal ve gerekse illegal faaliyetlerde bulunarak çalışmalar yapan ve bu arada muhtelif tarihlerde bu faaliyetlerinden ötürü mahkûm edilen Hikmet KIVILCIMLI 1950 yılında çıkan aftan sonra da faaliyetlerine ara vermemiş ve çok partili bu dönemde, 1954 yılında "Vatan Partisi" isimli legal bir parti kurmuştur. Dr.Hikmet KIVILCIMLI kendisi gibi Marksist-alanda isim yapmış kişileri bu çatı altında toplayıp, yeniden gizli faaliyetler sürdürdüğü tesbit edilip parti ilgilileri ile birlikte düzenlenen soruşturma evrakıyla sevk edildiği Adli Mercilerden muhtelif mahkûmiyetler alınmasından sonra, Hikmet KIVILCIMLI'da Kırşehir iline sürülmüştür. Burada da boş durmayan Hikmet KIVILCIMLI 27 Mayıs devrimi öncesine kadar kendi çapında komünist görüşleri yaymak için bu kez yayın yolunu seçmiş bulunmaktadır.

Dr.Hikmet KIVILCIMLI/ⁿⁱⁿölümüne kadar yayınladığı kitaplardan Büyük Proleter Kültür Devrimi, Devrim Zorlaması ve Zorlama, İkel Sosyalizmden Kapitalizme İlk Geçiş, Karl Marks'ın Özel Dünyası, Marks ve Engels/ⁱⁿHayatları, Tarih Devrim Sosyalizm, Bilimsel Sosyalizmin Doğuşu, Oportünizm Nedir adlı kitapları Komünizm propağandasını ihtiva ettiğinden İzmir 4.Sulh Ceza Mahkemesince Halk Savaşının Plânları adlı kitabı ise hem bu mahkeme hem de İstanbul 1.Sulh Ceza Mahkemesince yasaklanmış bulunmaktadır.Hikmet KIVILCIMLI/ⁿⁱⁿbütün bunlarla görüşlerinde kanunun suç saydığı fiilleri işlediği açıkça görülmektedir.

1960 yılından sonra yurdumuzda başlayan hürriyet havasından yararlanarak bilhassa 1961 Anayasasının getirdiği özgürlüklerin kendi menfi ideolojisini yayma imkanı verdiği kanaatine varan Dr.Hikmet KIVILCIMLI bu arada yayınlarına başlamış ve gerekli ortamı hazırlamak gayesi ile de muhtelif yerlerde konferanslar vermiştir. Bu defa çalışma yönteminin ağırlığını yüksek tahsil gençliği saflarına teksif etmiş, Dev-Genç gibi legal kuruluşların idaresinin kendi Marksist görüşüne paralel kişiler tarafından ele getirilmesini teşvik etmiştir.

Gençlik kesimi ile olan bu ilgisine rağmen karargahın Marksizm kurmay sınıfı diye nitelendiği işçi muhitlerinde kurmaya çalışmış ve cemiyetler Kanununu da paravan yaparak işsizlik ve pahalılıkla mücadele derneği isimli aslında illegal faaliyetlerini sürdürmek üzere yine mahkûm veya Marksist olduğu bilinen kişilerden müteşekkil, genel merkezi ilimizde olmak üzere bir dernek kurdu ve kendisi de bu defa yönetim kurulu üyesi gibi üçüncü derecede bir şahıs görünüşüne bürünmüştür.

Pahalılık ve işsizlikle mücadele cemiyeti vasıtasıyla büyük gösteriler ve boykotlar yapmak ve bu topluluklara pahalılıkla ve işsizlikle mücadele adı altında kendi menfi görüşlerini yansıtmak olanağını bulmak istemiştir.

Derneğin özellikle büyük şehirlerde ve yukarıda belirtildiği gibi işçi kesimleri civarında şubelerini açtırmıştır. Bu şekilde gerek cemiyet faaliyetleri altında legal gerekse bununla maskeleydiği birçok toplantılarda eğitim çalışmaları ile Marksist yönde bilinçlendirme faaliyetine geçmiştir. Bu alanda yayın sahasına da önem vermiş birçok kitaplar meyanında "Sosyalist Türk Solu" isimli gazeteyi de çıkarttırmaya başlamış ve bu gazete vasıtasıyla görüşlerinin yayılmasını sağlamak yoluna gitmiştir.

Bu devrelerde Marksizm de tek otorite olmaya çalışan Hikmet KIVILCIMLI'nın bu çalışmaları yanında, yine bu devrelerde görüş ayrılıkları ifade eden bazı Marksistler, görüşleri kökünde birleşik olmakla beraber ayrı fraksiyon sahibi olarak kamplar halinde ortaya çıkmış ve Aydınlik Sosyalist daha sonra beyaz ve kırmızı aydınlıklar, daha sonra da bunların daha aktif sahaya intikalleri suretiyle Dev-Genç'ten başlayıp T.H.K.O. , T.H.K.Partisi ve Cephesi isimli örgütler zuhur etmiş ve bilindiği gibi büyük eylemlere tevessül edilmiştir.

Dr.Hikmet KIVILCIMLI da işçi kesimindeki grev, fabrika işgali, işi yavaşlatma gibi faaliyetleri meydana getirmek ve yönetmekle beraber talebe kesiminde de işgal ve boykotları denetlemek ayrıca işçi vatandaşların ikamet bölgelerinde bazı sorunları maske yaparak miting ve yürüyüşler tertibiyle Türkiye'yi 12 Mart'ın kapısına getirmeye vesile olanların başında gözükmiştir.

12 Mart muhtırasından sonra İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesince hakkında verilen gıyabî tevkif kararı üzerine Adil Türk hakimlerinin karşısında yaptığı fiillerinin hesabını vermemek için yurt dışına kaçmış ve burada ölmüştür.

Bütün hayatı boyunca Türkiye'de komünist rejimin yerleşmesine katkıda bulunmak için faaliyette bulunmuş ve kendi ideolojisine uygun Marksist ve Leninist düzenin oluşması için büyük çabalar safetmiştir.

Dr.Hikmet KIVILCIMLI'nın görüşlerine gelince; Hikmet KIVILCIMLI klasik Marksist ve Leninist prensiplere bağlı bir kişidir. Kendilerini komünist partisinin yegane mirasçısı sayar.

Hikmet KIVILCIMLI'nın devrim anlayışında da temel güç köylü, önder güç ise proleterya'dır. Proleteryanın önderliği ideolojik öncülüktür. Finans kapital denilen bir görüşün önderidir. Bütün aşırı sol grupları kendisine bağlamak için zaman zaman görüşlerinden tavizler vermektedir. Bu yüzden de aski ve yaşlı komünistler tarafından devamlı yol değiştiren bir kimse olarak vasıflandırılmaktadır.

Milli Demokratik Devrim'in solun ana stratejisi olamayacağını zira bu safhanın 1 nci Kuvayı Milliye ile aşıldığını iddia etmektedir.

Demokratik Devrim gerçekleşirken işçi ve köylünün tümü birleşecek, devrimin 2 nci safhasında ise, işçi ile sadece fakir köylü ittifak yapacaktır. Demokratik Devrimde ilk önce derebeyler ve burjuva sınıfı ortadan kaldırılacak ikinci safhada ise kapitalist iktidar alaşağı edilecektir. Devrim için acele edilmemeli, devrimci güçler bilinçlendirilmeli bol miktarda örgüt kurarak devrimci güçleri kuvvetlendirmek gerektiği görüşündedir.

Demokratik Devrimden sonra, küçük burjuvanın kurduğu bu rejim yıkılarak işçi sınıfının tam olarak iktidara gelmesi demek olan sosyalist devrim safhasına geçilecektir. Bu iş içinde, Hikmet KIVILCIMLI hayatta iken çengel atmak suretiyle kendisine inanır hale getirdiği gençlerden örgütler meydana getirtebilmiştir.

Hikmet KIVILCIMLI halkı tahrik etmenin ön plânda geldiğini savunur ve her vesile ile taraftarlarına bunu yapmalarını önerirdi. Bu arada ordunun da devrimci eylem için kullanılabilecek bir araç olduğu fikrini taşımaktadır.

Anarşik ortamın ve halkı tahrik etmenin gerektiğine olan inancından dolayı T.H.K.P. ve T.H.K.C.sinin eylemleriyle yapılan anarşik ortam içinde kendi sempaticanlarının teşkil ettiği eylem gurupları ile de bazı faaliyetler gerçekleştirmiş ve böylece olayları daha karışık bir hale getirerek fırsatlardan istifade ile kısa yoldan bir proleter ihtilâlini gerçekleştirmesini hedef almıştır.

Türkiye'de kendilerinin komünist partisinin yegane bir mihvasıcısı olarak gördükleri için Vatan Partisini yeniden kurmak ve programını tatbik etmek için faaliyetlerde bulunmuştur.

Yayın organları olan sosyalist gazete ve Tarihi Maddecilik yayınları vasıtasıyla fikirlerini yaymak gayreti göstermiş ve Dev-Genç üyelerinin bir kısmı ile Yapı-İş sendikasının kendi görüşünü desteklemesi ve eski Vatan Partisi mensuplarının desteği ile Vatan Partisini yeniden ihtas etmek yoluna gitmeye çalışmıştır.

Gerek destek unsurları ve gerekse yayın organları vasıtasıyla bilhassa gençlik kesiminde ve işçi kesiminde geniş faaliyette bulunmak yoluna gitmiş ve yetiştirdiği militanlar vasıtasıyla de buralarda örgütlenmeyi sağlamak istemiştir.

Huzuruza getirdiğimiz bu davada sanık Hikmet KIVILCIMLI ekolüne mensup Selâhattin OKUR'un başkan olduğu ve kurmak istedikleri bir cemiyetin davasıdır. Bu kısımları incelerken bu cemiyete Hikmet KIVILCIMLI görüşlerinin ve fikirlerinin ne denli yerleştiği ve buna uygun örgütlenme çalışmalarının bulunduğu görülecektir.

Ö R G Ü T L E N M E

Dr.Hikmet KIVILCIMLI'nın fraksiyonuna bağlı olarak Türkiye'de Marksist-Leninist bir düzen oluşturmak isteyen ve bu fiillerinden dolayı İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Nolu As.Mahkemesinde yargılanan Sarp KURAY ve arkadaşları hakkındaki dava, olayımıza bir çok yönlerden ışık tutmaktadır. Sarp KURAY ve arkadaşlarının kurmuş oldukları örgütün asker kesimindeki toplantılarına davamız sanıklarından

Selâhattin OKUR müteaddit defalar katılmış, bilhassa Çam Limanındaki toplantılarda bulunmuş, örgütün mahiyetini bütünü ile ortaya koyan Göztepe Pınar Apt.daki toplantılarda da yer almıştır. Hikmet KIVILCIMLI fraksiyonuna dahil bulunan Selâhattin OKUR'un 1 ilâ 9 Şubat 1971 tarihleri arasında Göztepe Hat Boyu -Ege Sokak No:1 deki Pınar Apt.nın 6 Nolu dairesinde Sarp KURAY ve arkadaşları ile yaptıkları toplantılar ve bunların mahiyeti Milli Emniyet Hizmetleri İstanbul Bölgesi Daire Başkanlığının 4.Mayıs.1971 tarihli yazısı ve bu toplantılara ait band tapelerinden bütün detayı ile ortaya çıkmaktadır.

Bu toplantılarda Marksist-Leninist bir parti olarak "Türkiye Komünist Partisi"nin kurulmasına çalışıldığı, Dr.Hikmet KIVILCIMLI ile Mihri BELLİ'nin bu mevzuada görüşmeler yaptığı, parti liderinin Dr. Hikmet KIVILCIMLI olacağı, parti tüzüğünün evvelce Dr.Hikmet KIVILCIMLI tarafından kurulan ve mahkeme kararı ile kapatılmış bulunan "Vatan Partisi" tüzüğünün aynı olacağı, partinin gençlik komitesine Sarp KURAY'ın seçileceği, Dr.Hikmet KIVILCIMLI'nın bu işlere harcanmak için 50.000.- lira getirdiği, işçilerin eğitileceği, Hasan ÇETİN'in militan işçilerle irtibatlı olduğu, hususları konuşulduğu, tesbit edilip öğrenilmiştir. Toplantıya katılanların Marksist-Leninist eğitim yaptıkları ve sanığımız bulunan Selâhattin OKUR'un Dr.Hikmet KIVILCIMLI tarafından donanmadaki ve Deniz Harp Okulundaki sol gurupları ile temas kurmak için görevlendirildiği de anlaşılmıştır.

Sanıklardan Selma ÖZKOL'un Savcılıkça alınan ifadesinde, bu olayları teyit ederek 12 Mart Öncesinde yayınlanmış bulunan Vatan Partisi tüzüğünü esas alan bir parti kurmak için çalıştıklarını ve bu uğurda komiteler kurduklarını ancak 12 Mart'tan sonra bu komitelerin dağıldığını ve parti kurmanın imkânı kalmadığını belirtmiştir. Sanık Selma ÖZKOL, bu beyanında Hikmet KIVILCIMLI'nın lideri olduğu ve Vatan Partisi tüzüğünü esas alan bir partinin kurulmasına çalıştıkları hususu ile Pınar Apt.daki toplantıyı teyit etmiş bulunmaktadır. Ancak sanık burada tarihler yönünden tezada düşmüştür.

Dr.Hikmet KIVILCIMLI tarafından yayınlanan Sosyalist Gazetesi birinci sayısından itibaren tetkik edildikte, bu gazetenin öncelikle bir Proleter Partinin kurulması için geniş bir yayın kampanyası açtığı ve gazetede yazılarıyla Türkiye'de bulunan bütün sol güçleri buna teşvik ettiği ve akkasından Vatan Partisi tüzüğünün çıkacağı müteaddit sayılarında ilân suretiyle, vasatı hazırladığı ve sonunda da parti tüzüğünün

çaktığı/İlân ettiği görülmektedir. Sosyalist gazeteleri bu seri içinde takip eden bir kimse, Türkiye'de Marksist-Leninist bir partinin kurulması için fikri sahadaki bütün propagandanın yapıldığını ve bu partinin kuruluşuna adım adım gidildiğini görecektir. Bu yayınlar dahi sistemli bir şekilde Marksist-Leninist bir örgütlenmeye gidildiğinin en bariz delilidir.

Bu örgütün kurulması cümlesinden olarak, Sosyalist gazetesinde faal olarak çalışan Selâhattin OKUR'un Pınar Apt.daki toplantılarda da bu hususları görüştüğü bir gerçektir. Onun için 13.2.1971 tarihinde Pınar Apt.daki toplantıda yapılan konuşmalarda kurulacak parti ve özellikle Halkla olan ilişkiler mevzuu işlenmiştir. 28.2.1971 tarihli toplantıda ise Orduyu devrime hazırlamak ve Proleteriyayı da kurulacak partiye bağlamak hususunda konuşmalar yapılmış ve sanık Selâhattin OKUR'un bulunduğu grup bu iş için yani Proleteriyayı partiye bağlamak için şehir komitelerinin kurulmasını kararlaştırmıştır. Dr.Hikmet KIVILCIMLI'nın 30 sahifelik yayınlamış olduğu Büyük Derleniş adını taşıyan broşürü de bu karara paralel olarak Marksist devrimci derleniş komitelerinin kurulmasını istemiştir.

7-8.Nisan.1971 tarihinde Pınar Apt.nın 6 Nolu dairesinde yapılan toplantıda Zeytinburunundaki fabrika işçileri arasında hücre faaliyetleri ve fabrikalarda 5-10 kişilik devrimci komiteler kurulması hususunda karar aldıkları bank tapelerinden anlaşılmaktadır.

84 sanıklı davanın Zeytinburnu işçi kesiminde ele geçen sanıklar meyanında bulunmayan fakat Selâhattin OKUR'un Zeytinburnunda evlerine gittiği davamız sanıklarından Cemal ÇELİK ve Mehmet ŞAHİN'in bu bantta belirtilen işçilerden olması kuvvetle muhtemeldir.

Sıkıyönetim Mahkememizde rüyet edilen ve halen Askeri Yargıtayda bulunan İrfan SOLMAZER ve 33 arkadaşı hakkındaki davadaki beyanlar ve bu davada mevcut teyp bantları davamızı bir çok yönden aydınlatmaktadır. Burada Dr.Hikmet KIVILCIMLI'ya bağlı olarak Vatan Partisi tüzüğü esaslarında kurulmaya çalışılan Türkiye Komünist Partisinin bütün örgütlenme şeklini, görüşlerini ve gayelerini bulmaktayız. Bu husustaki deliller ve bilgiler o dava ile ilgili gerek Savcılık iddiasında ve Esas Hakkındaki Mütalâasında genişçe bir biçimde yer aldığı cihetle burada daha fazla tekrara lüzum görmemekteyiz. Ancak sanık Selâhattin OKUR'a bağlı olarak kurulmaya çalışılan Cemiyeti değerlendiren bu dava dosyasının da bir delil olarak mahkemce tetkik edilmesi gerektiği görüşündeyiz.

Bu şekilde oluşturulan Marksist-Leninist illegal örgütün ana dayanağı olarak güç alacağı işçi sınıfını da unutmıyacağı ve kuracağı düzenin bu sınıf esasına isnat edeceği muhakkak olduğu için işçi kesiminde faaliyet göstermesi gerekeceği açık şekilde belirmektedir. Ancak 12 Mart öncesi yapılan baskın Deniz subayları örgütünün meydana çıkması, akabinde de 12 Mart muhtırası verilmesi ve Sıkıyönetimin ilân edilmesi, bu yoldaki faaliyetlere ağır bir darbe indirdiği, bu örgüt mensuplarından bazılarının yakalandığı bazılarının Hikmet KIVILCIMLI gibi yurd dışına kaçtığı bir kısmının da yurt içinde saklanmaları nedeniyle faaliyetlerinde zayıflama olduğu bir gerçektir.

Bu arada 84 sanıklı dava dolayısıyla ve Dev-Genç'deki faaliyetlerinden ötürü hakkında gıyabi tutuklama kararı bulunan sanıklardan Selâhattin OKUR'un bütün bunlara rağmen partiyi oluşturmak ve bu fikirleri yaymak için ortaya koyduğu faaliyetler ve kurduğu örgütün faaliyetleri ise bu davamızda huzurunuzda getirmiş bulunuyoruz.

Kurulan bu örgütün yukarıda geniş olarak belirttiğimiz İrfan SOLMAZER ve arkadaşlarının oluşturmaya çalıştığı örgütün bir kısmı olduğu ve aynı gayeyi ve görüşleri taşıdığı sanık beyanları ile en geniş şekilde anlaşılmıştır. Şöyle ki :

Sanık Selma ÖZKOL vermiş olduğu ifadesinde kendilerinin Dr. Hikmet KIVILCIMLI görüşlerine bağlı olduklarını ve kendilerinin 12 Mart öncesi bu görüşlere uygun bir parti kurmak için faaliyetlerde bulduklarını ve bu faaliyetlerin 12 Mart muhtırası ve Sıkıyönetim dolayısıyla gerçekleşmediğini ve kurulacak parti tüzüğüne ise Vatan Parti tüzüğünü esas aldığını belirtmiştir.

Vatan Partisi tüzüğü bilirkişiye verilerek tetkik ettirildiğinde tüzüğün T.C.K.nun 312 nci maddesini ihlâl edici beyanlarda bulunduğu ve yazıda işverenlerin işçi sınıfını sömüren ve bu sınıfa karşı savaş açmış bir sınıf olarak gösterilmek suretiyle işçi sınıfı işverenler aleyhine kin ve adavete tahrik edilmekte, böylece işçi de sınıf şuuru ile birlikte sınıf mücadeleleri yaratmak ve buhları empoze etmek gayesi güttüğü görülmüştür. Ayrıca, tüzüğün bir bölümünde de ele alınan fikirlerle toplumun diğer sınıflar üzerine tahakkümünü tesis etmek amacını güttüğü ve kurulmak istenilen Proleterya Partisi olarak Vatan Partisinin gayesi ortaya konulmuş bulunmaktadır. Bu gaye ile kurulacak partinin de T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci fıkrasını ihlâl eden bir örgüt olduğu anlaşılmaktadır.

Sanık Selâhattin OKUR'da örgüte almak için ilişki kurduğu Yavuz ÇİZMECİ'ye T.H.K.O. , T.H.K.P. ve T.H.K.C. ile P.D.A.(T.İ.İ.K.P.) nin görüşlerini anlatarak bunların Marksist-Leninist çizgiden sapma halinde olduklarını belirtmiş ve kendilerinin en doğru çizgide olduklarını söylemiştir. Böylece kendi örgütlerinin Marksist-Leninist çizgiden ayrılmadığını da belirtmek suretiyle örgütün mahiyetini de açıklamış bulunmaktadır. Nitekim Sanık Eşref BAYRAKLI'nın evine gittiğinde burada HO-CHİ-MİNİH'in kitabını okuması ve Eşref BAYRAKLI'ya bunun eleştirisini yapması da bu hususu teyit etmektedir.

Selâhattin OKUR, Paşa ULUSOY'a da işçi haklarını savunan gizli bir örgüt kurmak istediklerini ve buna çalıştıklarını açıkça söylemiştir. Selâhattin OKUR yapmış olduğu konuşmalarda kendilerinin işçilerin kurtuluşu için çalıştıklarını, mücadeleye sonuna kadar devam edeceklerini, bozuk düzeni devirip yerine işçi sınıfının hakimiyetini kuracaklarını, bunun için mücadele ettiğini sanıklara belirtmiştir.

Sanıklardan Ramiz YAPICI'da Selâhattin OKUR'un kendilerine Sosyalist gazetesinde bir takım kitaplar okunduğunu, bunları dinlediklerini, bundan amacın kendilerine Marksist-Leninist görüşlerin ne olduğunu anlatmak olduğunu belirtmiş ancak böyle kitap okumakla devrimci mücadelenin başarıya ulaşamayacağını bu güne kadar görmüş oldukları eğitimler açısından bir oturum yaparak illegal Marksist-Leninist mücadele verecek bir örgütün kurulması için konuşmaları gerektiğini söylemiştir. Ancak taviz ederek böyle bir örgütün varlığından söz ederek bu örgütün faaliyetlerde bulunduğunu ve burada kendilerine gizli çalışmanın ne şekilde yapılacağını anlatacağını ve kendilerine bundan sonra görev vereceğini bildirmiştir.

Kurulan örgütün mahiyeti hakkında sanıkların beyanlarını tetkik edersek :

Selâhattin OKUR'un yetiştirdiği militanlardan sanık Eşref BAYRAKLI, Selâhattin OKUR'dan Marksist-Leninist fikirleri oldukça öğrendiklerini sadece öğrenmenin kafi olmadığını hakiki devrimci olabilmek için Ramiz YAPICI ve arkadaşlarının kendileri ile birlikte faaliyet göstermeleri gerektiğini belirtmiştir.

Sanıklardan Sakıp ERASLAN'da sosyalist gazetesine gittiğinde Selâhattin OKUR'un burada işçilerin örgütlenmesi gereğinden ve işçilerin bilinçlenmesinden bahsederek, işçi sınıfının mevcut iktidarı tasfiye ederek kendilerinin iktidara gelmesinden söz etmiştir. Eşref

BAYRAKLI'nın evinde Selâhattin OKUR'un yine kendisine, gizli bir örgüt kurduklarını, bu örgüte devrimci işçilerin gireceğini, örgütün bir disiplini olduğu için buna uyulması gerektiğinden bahisle, örgütün gizli olması nedeniyle ölmek olup, dönmek olmayacağını, örgütün vereceği görevlerin itirazsız kabul edileceğini ve her ay muhtazam aidat verilmesi ile bu şartlarla örgüte girmesini istediğini belirtmiştir. Sanık Eşref BAYRAKLI da aynı şekilde Sakıp ERASLAN'a mensup olduğu bu gizli örgütün sömürülen işçi haklarının alınması için faaliyet gösterdiğini, bu uğurda mücadele ettiğini, başını bu yola koyduğunu, öleceğini bilse dahi bu yoldan dönmiyeceğini, kendilerinin de korkmamasını, burada ki bu çalışmalar sayesinde işçilerin iktidarı alacağını anlatmıştır.

Bütün bu konuşmalar ve görüşmeler sanık Selâhattin OKUR'un başkanlığında işçi kesiminde kurulmaya çalışılan Türkiye Komünist partisinin bir nüvesinin varlığını ve görüşlerini en açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Sanık Selâhattin OKUR'un işçilede temasları ise, çeşitli sebeplerle greve giden işyerlerindeki işçilerle gazeteci sıfatıyla yanasmakla, onların davaları hakkında gazetelerine yazı yazacağını söyleyerek, bu şahısları evvela insanî ilişkiler içinde istismar etmekte, bilâhare de patrona karşı kinli bulunan işçileri sosyalist gazetesine getirerek, bu yönlerinden yararlanarak eğitmeye çalışmaktadır. Sosyalist gazetesi bu yüzden bir mektep hüviyetinde görülmekte ve burada muhtelif şahıslar tarafından komünist eserler okunmakta bunlar Marksist açıdan gelen kişilere, onların anlayacağı seviyede anlatılmak suretiyle, bu kişileri en azından Marksist-Leninist fikirlerle techiz edip sempatizan hale getirmeye gayret edilmektedir.

Bu hususlarda Selma ÖZKOL vermiş olduğu ifadesinde, sosyalist gazetesinde çalıştıkları sırada toplanarak eğitim çalışmalarını yaptıklarını ve bu toplantılarda sol eserleri okuyarak eleştirdiklerini belirtmekte, bu hususu teyit eden sanık Eşref BAYRAKLI'da Selâhattin OKUR'la birlikte sosyalist gazetesine gittiklerinde, Sosyalist gazetesi idarehanesinde isminin sonradan Selma ÖZKOL olduğunu öğrendiği kızla karşılaştığını, burada Selâhattin OKUR'un kendilerine Marksist-Leninist eğitimden geçirileceklerini ve burada toplanmalarının gayesinin bu sol broşürleri okuyarak eleştirmelerini yapmak olduğunu söylemiştir.

Sosyalist gazetesinde devam eden bu çalışmalarla ilgili olarakta sanık Eşref BAYRAKLI ile birlikte sosyalist gazetesine giden sanıklardan Sakıp ERASLAN'da bu hususları teyit etmiş ve Sosyalist gazetesini idarehanesinde biri Selma ÖZKOL olmak üzere üçü kız, 10 kişinin bulunduğunu ve Selma ÖZKOL'un bir masanın başında orada bulunan şahıslara yüksek sesle bir şeyler okuduğunu ve bilâhare de Selâhattin OKUR'un Selma ÖZKOL'un elinden aldığı kitabı kendi anlayacakları seviyede anlatmaya başladığını, bundan işçi-sermaye ilişkilerinin ve sınıf bilincinininlendiğini söylemiştir.

Ramiz YAPICI'da sosyalist gazetesindeki faaliyetleri Sakıp ERASLAN gibi anlatmış ve Selma ÖZKOL'un okuduğu şeyleri anlamadıkları için Selâhattin OKUR'un bu mevzuları basitleştirerek kendilerine anlattığını bildirmiştir.

Sosyalist gazetesindeki bu eğitim çalışmaları neticesi en az sempatican durumuna getirilen işçilere, gizli örgütten bahsedilmekte ve bu işçilerin örgüte alınması için yollar aranmaktadır. Bu işçiler örgüte alındıktan sonra da diğer kişilerle ilgilenmesi ve örgütün genişletilmesi öngörülmektedir. Ayrıca örgüte disiplini vermek yönünden de para ve aidat toplandığı anlaşılmaktadır.

Buraya kadar Hikmet KIVILCIMLI fraksiyonu mensuplarının Hikmet KIVILCIMLI'nın lideri olduğu Vatan Partisi tüzüğü ile kurulmak istenen Marksist-Leninist Komünist partisinin kuruluş çabaları, ordu içindeki faaliyetleri ve görüşleri ile bu iş için bir mektep olarak mütalaa ettikleri sosyalist gazetesindeki çalışmalar ve propaganda aracı olan Sosyalist gazetesine kısaca değinmiş olduk.

ÖRGÜTÜN KURULUŞU

Huzurunuzda getirdiğimiz dava, Türkiye Komünist Partisinin kurulması için çalışan sanıklardan ve Sosyalist gazetesini bünyesinde geniş bir faaliyette bulunan Selâhattin OKUR'un, işçi kesimindeki faaliyetleri ile kesimde yeniden hücreler kurmak için yaptığı çalışmaları ve bunların neticesi kurulan örgütün davasıdır.

Huzurunuzda getirdiğimiz bu örgütü münasebetler yönünden daha açık bir biçimde incelemek için üç ayrı bölümde tetkik etmekte fayda mülâhaza etmekteyiz. Birinci bölümde bu illegal örgütün kurucusu Selâhattin OKUR'un nişanlısı Selma ÖZKOL'la olan faaliyetleri, Eşref

BAYRAKLI ve Paşa ULUSOY'la örgütsel münasebetlerini inceliyeceğiz. İkinci bölümde ise, sanık Selâhattin OKUR'un daha önce tanıdığı ve bilâhare de Eşref BAYRAKLI ile tanıştığı Zeytinburnu gurubu olarak mütalaa edeceğimiz Mehmet ŞAHİN, Cemal ÇELİK ve Ramiz YAPICI ve Sakıp ERASLAN'la olan münasebetlerini göreceğiz. Üçüncü bölümde ise, sanık Selma ÖZKOL'un yanında çalıştığından dolayı iş ilişkileri bulunan Yavuz ÇİZMECİ ile olan görüşmelerini ve bu sanığı nişanlısı Selâhattin OKUR ile tanıştırmasını ve Selâhattin OKUR ile Yavuz ÇİZMECİ arasındaki münasebetler bölümü olarak tetkik etmek ve ortaya koymak istiyoruz.

Yukarıda belirttiğimiz üzere birinci bölümde mütalaa ettiğimiz sanık Selâhattin OKUR ile nişanlısı Selma ÖZKOL'un Eşref BAYRAKLI ve Paşa ULUSOY ile olan faaliyetlerine gelince ;

Örgütün fiili lideri durumunda bulunan Selâhattin OKUR'un gerek DEV-GENÇ ve gerekse 84 sanıklı dava dolayısıyla hakkında verilmiş bulunan gıyabi tutuklama kararlarına rağmen henüz yakalanmamış olması nedeniyle örgütün geniş bir kesimini huzuruza getiremedik. Ancak, ele geçirilen sanıkların beyanlarından ve diğer delillerden bu örgütün bir bölümünü huzuruza getirmek imkânını bulabildik.

Sanıklardan Selma ÖZKOL'un faaliyetlerini kendi beyanlarına göre incelersek ; Selâhattin OKUR'un nişanlısı olması ve sol fikirlere olan sempatisi yüzünden sosyalist gazetesine gittiğini ve bu gazetenin büro ve dağıtım işlerinde çalıştığını, gazete idarhanesinde toplanarak eğitim çalışmaları yaptığını ve bu eğitim çalışmalarında sol eserleri okuyarak eleştirisini yaptığını ve gelenleri eğittiğini, bu arada Doktor Hikmet KIVILCIMLI'nın görüşlerine bağlı ve Vatandaş Partisi Tüzüğü'nü esas alan bir parti kurulması için faaliyetlerde bulunduğunu, Sıkıyönetimin ilânından sonra Selâhattin OKUR'un aranması nedeniyle Kadıköy'de Rihtim caddesindeki evde birlikte kaldıklarını ve bu arada takma ad kullandıklarını, faaliyetleri birlikte yürüttüklerini ve Selâhattin OKUR'un direktifi üzerine daha önce Sosyalist gazetesinde eğitim çalışmalarına katılmış bulunan Eşref BAYRAKLI'ya bulmak için fabrikaya gittiğini ve bu şahsı alarak Kadıköy'deki eve getirerek Selâhattin OKUR'la görüştüğünü ve bu buluşmadan sonra Eşref BAYRAKLI ile birlikte randevularda buluştuğunu ve örgütlenmeyi yürüttüğü anlaşılmaktadır. Sanık Selma ÖZKOL, Selâhattin OKUR'un Eşref BAYRAKLI ile olan randevularını ayarladığı gibi bu buluşmalarda yakalanması korkusu ile randevulara gelememesi halinde kendisi bu buluşmalara gitmek

suretiyle faaliyetleri koordine etmiş bulunmaktadır. Nitekim 1970 yılı Mayıs ayında fabrikaya giderek Eşref BAYRAKLI'yı bulması ve kendisini Kadıköy'deki eve getirerek Selâhattin OKUR'la görüşürmesi de bu meyandadır. 1971 yılı Mayıs ayı başından yıl sonuna kadar muhtelif tarihlerde Eşref BAYRAKLI ile buluşmaları ve bizzat Eşref BAYRAKLI'nın evine giderek burada görüşmeler yapması da, sanık Selma ÖZKOL'un örgütsel faaliyetlerinin bir tezahürüdür. Selma ÖZKOL'un Sosyalist gazetesindeki eğitim çalışmalarındaki faaliyetleri de örgütün faaliyetleri cümlesinden olarak kabul edilmiş ve bu çalışmalarda yapmış olduğu konuşmalar propaganda kabul edilmeyerek örgütsel faaliyetin bir cüz'ü olarak kabul ve mütalâa edilmiştir. Sakıyönetimin ilânından sonra Dev-Ganç ve 84 sanıklı dava dolayısıyla Selâhattin OKUR hakkında tutuklama kararı verilip bu gıyabi tutuklama kararına istinaden aranmasına başlanması üzerine bu sanığı evinde saklamış ve Eşref BAYRAKLI'nın yakalandığını öğrendikten sonra Eşref BAYRAKLI'nın bildiği Rıhtım caddesindeki eve bir maskın yapılacağını düşünerek, Selâhattin OKUR'u buradan alarak Altunzade'deki ablasının evine götürmüş ve böylece emniyet kuvvetlerinin bu sanığı yakalamasını önlemiştir. Selma ÖZKOL bu son fiili ile de T.C.K.nun 296 ncı maddesini ihlâl etmiş ise de; aynı örgüt içinde bulunan sanıkların bu faaliyetleri örgütsel ilişkiler içinde değerlendirilmiş ve hakkında gıyabi tutuklama kararı bulunan sanığı saklaması örgütsel faaliyet içinde mütalâa edilmiştir. Bu yönden sanık Selma ÖZKOL'un fiili T.C.K.nun 296 ncı maddesine uygun bir fiil olarak mütalâa edilmiştir.

Sanık Eşref BAYRAKLI'nın sanık Selâhattin OKUR ile münasebetlerine gelince ; Teknik Boya Fabrikasında vukuu bulan grev sırasında buraya gelen ve grevcilerle görüşen sanık Selâhattin OKUR burada sanık Paşa ULUSOY'a kendisini gazeteci olarak tanıştırmıştır. Paşa ULUSOY'la tanıştıktan sonra Selâhattin OKUR'un sanık Paşa ULUSOY'un çalışmakta olduğu Maltepe İplik Fabrikasına gelerek Paşa ULUSOY'u bulduğunu ve burada kendisinin gazetesinde işçi haklarına ve konularına yer verildiğini, işçilerin haklarını savunan bir gazete olması nedeniyle bu fabrikada bulunan sendikaların durumu ile ilgili bir yazı yazmak istediğini ve bu konuda yardımcı olmasını talep etmesi üzerine Paşa ULUSOY'un sanık Selâhattin OKUR'a Fabrikasında bulunan Hür Mensucat Sendikasının hesaplarındaki suistimaller için bilgi verdiğini, tekrar gelişinde ise, bu işlerde bilgisi olan Eşref BAYRAKLI ile Selâhattin OKUR'u tanıştırdığını ve böylece Selâhattin OKUR ile Eşref BAYRAKLI arasında

münasebetlerin başladığı öğrenilmiştir. Bu tanıştırmadan sonra Eşref BAYRAKLI ile Selâhattin OKUR arasındaki münasebetler genişlemiştir. Bu sanıklar arasındaki münasebetlere diğer bölümlerde değineceğimizden Paşa ULUSOY'un durumuna burada kısaca değinirsek; 1971 yılı son aylarında bir gece Selâhattin OKUR, Eşref BAYRAKLI ile Paşa ULUSOY'un evine giderek, kendilerinin işçilerin refah içinde yaşamaları için mücadele ettiklerini, Paşa ULUSOY'un da kendileri ile çalışmasını istediklerini, Paşa ULUSOY'un ise bu talepleri kabul etmediğini görmekteyiz. Ancak Paşa ULUSOY hapishanelere düşenlere yardım için ısrar üzerine para verebileceğini bildirdiğini ve iki defa 20'şer lirayı Eşref BAYRAKLI'ya verdiğini ve bunun ötesinde cemiyete girmediğini anlamaktayız. 1972 yılı Ağustos ve Eylül aylarında Selâhattin OKUR ile Eşref BAYRAKLI'nın tekrar Paşa ULUSOY'un evine geldiğini, kendisinden para vermeyiş nedenlerini sorarak, kendisine işçi haklarını savunan gizli bir örgüt kurmak istediklerini bildirdiğini, kendisinin ise, bunu kabul etmediği beyanlardan açık bir şekilde anlaşılmaktadır.

Sanık Eşref BAYRAKLI da bu hususta Paşa ULUSOY'un beyanlarını teyit etmiş ve Selâhattin OKUR ile sanık Paşa ULUSOY'un evine 2 defa gittiklerini ve her ikisinde de örgütsel faaliyetler hususunda Selâhattin OKUR'un Paşa ULUSOY'a yaptığı teklifin bu sanıkca reddedildiğini bildirmiştir. Ancak Paşa ULUSOY'dan maddi yardım olarak iki defa 20'şer lira aldığını da belirtmektedir. Sanık Selma ÖZKOL'da Paşa ULUSOY'la kendisinin direk bir temas olmadığını ancak bu sanık ile Eşref BAYRAKLI'nın temas ettiğini söylemiştir. Paşa ULUSOY'un takma adının (Şükrü) olduğunu söylemek suretiyle örgüt içinde bulunduğunu söylememekle beraber Eşref BAYRAKLI'ya bağlı olarak bir çalışmasından bahsetmek durumunda kalmışsa da, asıl ilgi kurduğu belirtilen Eşref BAYRAKLI'nın bu husustaki sanık Paşa ULUSOY'un örgüte girmeyi reddettiği hususundaki beyanları ve sanık Paşa ULUSOY'un bu beyanları teyit eden ifadesi karşısında sanık Paşa ULUSOY'un örgüte üye olduğu hususu kesinlikle sübuta ermemiş bulunmaktadır. Sanık Selâhattin OKUR'un sanık Selma ÖZKOL, Eşref BAYRAKLI ve Paşa ULUSOY ile ilgili faaliyetlerini bu şekilde ortaya koyduktan sonra sanık Eşref BAYRAKLI'nın örgüte girdikten sonraki sanık Selâhattin OKUR ile birlikte Sakıp ERASLAN, Ramiz YAPICI, Mehmet ŞAHİN ve Cemal ÇELİK'le olan münasebetlerini kapsıyan ikinci bölüme gelince ;

Selâhattin OKUR ile tanışan Eşref BAYRAKLI'nın bir pazar günü

Topkapı dışındaki otobüs terminallerinin bulunduğu yerde, bu sanıkla buluştukları sırada buradaki kahvede Selâhattin OKUR'un yanında sanıklardan Ramiz YAPICI ve Sakıp ERASLAN'ın bulunduğu görülmüştür. Buradaki buluşma sırasında Selâhattin OKUR bu sanıkları Eşref BAYRAKLI ile tanıştırmıştır. Sanık Eşref BAYRAKLI ve Selâhattin OKUR yanlarında Sakıp ERASLAN ve Ramiz YAPICI olduğu halde buradan hareket ederek Sosyalist dergisi idarehahesine gitmişler ve burada yapılan eğitim çalışmalarına katılmışlardır. Sanıklardan Ramiz YAPICI sanık Selâhattin OKUR'u fabrikaları greve gittiği zaman, grev mahallinde işçi temsilcisi olması nedeniyle yanlarına gelerek samimiyet kurmağa çalıştığını, ve kendisinin gazeteci olduğunu söyleyerek, gazetesinde davalarının müdafiliğini yapacağını, greve devam etmeleri hususunda kendilerine tavsiyelerde bulunduğunu ve gazetesinin Sosyalist gazetesi olduğunu öğrendiğini, bu gazetede Hikmet KIVILCIMLI'nın yazılarının bulunduğunu ve kendi fabrikasındaki grevden bahseden ve "Kahraman işçiler dayanın hakkınızı alacaksınız patronlar elbet mağlup olacaklar" gibi yazıların bulunduğunu gördüğünü söylemiştir. Selâhattin OKUR'un bu şekilde grev yerinde işçileri tahrik etmesi üzerine mahalli emniyetçe grev yerinden alınarak uzaklaştırıldığını görmekteyiz. Grev bittikten sonra da Selâhattin OKUR'un Ramiz YAPICI ile ilgilenmeye devam ettiğini, toplu İş sözleşmesinde sendika başkanının işçileri sattığını, grevden daha iyi netice almak mümkün iken alamadıklarını bildirerek, işçi ve temsilci arkadaşlarla gazetesinin idarehanesinde sohbet toplantısı yaptıklarını ve işçi temsilcilerinin birçok mevzularda bilgi sahibi olmaları için bu toplantıları tertip ettiklerini ve kendilerine de yardımda bulunmak için bu toplantılara gelmelerini istemiştir. Belirtilen Pazar günü sanık Ramiz YAPICI yanında yine sanık Selâhattin OKUR'u grev dolayısıyla tanıyan Sakıp ERASLAN ve diğer kişiler olduğu halde bu toplantılara gitmek üzere Topkapıdaki kiraathaneye gelmişlerdir. Selâhattin OKUR'da yanında Eşref BAYRAKLI olduğu halde kahveye gelerek, bu sanıkları almış ve hep birlikte Sosyalist gazetesinin idarehanesine götürmüştür. Burada davamızın başında da izah ettiğimiz şekilde Marksist açıdan yapılan eğitimlere bu sanıkların da katılması sağlanmıştır. Bu toplantıdan sonra sanık Selâhattin OKUR, Eşref BAYRAKLI vasıtasıyla sanık Sakıp ERASLAN ve Ramiz YAPICI'ya haber göndererek görüşmek istemiş ve Esenlerdeki Eşref BAYRAKLI'nın evinin yanındaki kahvede buluşmak için randevu vermiştir. Burada buluştuktan sonra Eşref BAYRAKLI, sanık Sakıp ERASLAN ve Ramiz YAPICI'ya alarak evine götürmüş bu evde Selâhattin OKUR'la Mehmet ŞAHİN'in bulunduğu görülmüştür. Mezkûr evde Selâhattin OKUR sanık Sakıp ERASLAN ve Ramiz YAPICI'ya örgütten bahsetmiş ve bu şahıslara

bu örgüte girmeleri için teklifte bulunmuştur. Bu toplantıdaki teklif üzerine sanıklardan Ramiz YAPICI ve Sakıp ERASLAN örgütsel çalışmada olmadıklarını söylemesi üzerine Selâhattin OKUR tarafından toplantıdan çıkarılmış ve Eşref BAYRAKLI ise bu sanıklara ertesi gün görüşürüz demiştir. Bundan sonra Eşref BAYRAKLI, Ramiz YAPICI ve Sakıp ERASLAN'la buluşmuş ve örgütsel mücadele için bu sanıklara yeniden teklifte bulunmuşsa da, bu sanıklar teklifi reddetmişler ve örgütsel faaliyette bulunmak istememişlerdir. Sanıkların o ana kadar aldıkları bilgilere göre gizli bir örgüt kurulmak istendiği ortaya çıkmakta ise de, bunun mahiyeti ve şumülünü tam olarak bilmemeleri, cahil işçi bulunan bu sanıkların kendilerinin de tehdit edilmeleri ile korkularından örgüt hakkında herhangi bir resmi merciye ihbarda bulunmadıkları anlaşılmıştır. Ancak sanıkların bu örgüte girdikleri ve bu örgüt için faaliyette buldukları hususunda da herhangi bir delil elde edilemediği cihetle bu sanıklar hakkında da tecziye talebinde bulunulamamıştır.

Sanık Mehmet ŞAHİN ise, Cemal ÇELİK'le birlikte Selâhattin OKUR'la tanışmasını, 1971 senesinin Ocak ve Şubat aylarında Cemal ÇELİK ile birlikte mezkûr kahvede otururlarken Selâhattin OKUR isimli şahsın yanlarına gelerek masalarına oturması suretiyle vukubulduğunu, belirtmekte ve böylece başlayan dostlukları sırasında sanık Selâhattin OKUR'un kendisinin işçi hakları için mücadele ettiğini, işçilerin okuması gereken ve işçi davasını savunan yegane gazete "Sosyalist gazetesi" nde çalıştığını söyleyerek cebinden çıkarttığı bir adet Sosyalist Gazetesini kendilerine verdiğini ve buradaki yazıları göstererek işçi hakları, grevler, fabrika işgalleri ve patronların sömürücü zihniyetleri hakkında beyanlarda bulunduğunu ve işçilerin kendi haklarını savunan kişilere yardım etmesi gerektiğini belirterek, birlikten kuvvet doğacağını ve ancak mücadelenin bu şekilde başarılabileceğini söylemek suretiyle görüşlerini açıklamıştır. Bu şekildeki konuşmalardan sonra muayyen zamanlarda Selâhattin OKUR' bu sanıklarla görüşerek bu sanıkları asgari bir sempatizan haline getirmeye çalışmış ve bu arada 10-15 günde bir kahveye gelerek sanık Mehmet ŞAHİN ve Cemal ÇELİK'i bilinçlendirmeğe uğraşmıştır. Muhtemelen 1971 senesi Mayıs ve Haziran aylarında sanık Selâhattin OKUR, Eşref BAYRAKLI'ya Zeytinburnunda işçilerle tanışmak üzere bir arkadaşının evine gideceğini belirtmiş ve birlikte Cemal ÇELİK'in Zeytinburnundaki evine gidilmiştir. Burada Eşref BAYRAKLI'ya (Yusuf) kendisini de (Sabri) takma adı ile orada bulunan kişilere tanıştırmış, ancak evde Cemal ÇELİK'in

sol fikirlere karşı olan ağabeyisi bulunması nedeniyle bir konuşma yapamamış bu yüzden Mehmet ŞAHİN ve Cemal ÇELİK ile birlikte evden ayrılırken kendisinin Sıkıyönetimce arandığını bu sebeple kendileri ile temas kuramadığını ve bundan sonra temas kuracak arkadaşı Eşref BAYRAKLI'nın tanıştığını ve ondan alınacak talimata göre hareket etmelerini istemiştir. Bu görüşmeden sonra Selma ÖZKOL, Eşref BAYRAKLI'ya Selâhattin OKUR'un talimatını getirerek Selâhattin OKUR'un Eşref BAYRAKLI'nın evine geleceğini ve bu yüzden Mehmet ŞAHİN, Cemal ÇELİK, Ramiz YAPICI ve Sakıp ERASLAN'ın evine getirilmesini istemiş ve bunun üzerine Eşref BAYRAKLI'da bu sanıkları evine getirmiştir. Evde yapılan toplantıda örgütün açıklaması yapılmış ve örgüte girip girmemek hususundaki fikirleri sorulduğunda Mehmet ŞAHİN ve Cemal ÇELİK örgütsel çalışmada olduklarını bildirmişler, sanık Cemal ÇELİK 20, sanık Mehmet ŞAHİN ise 10 lira aidat vermeyi kabul etmişlerdir. Paranın toplanması işini de Eşref BAYRAKLI üzerine almıştır. Bu toplantıdan sonra Mehmet ŞAHİN ve Cemal ÇELİK arasında oluşturulan bu hücrenin Eşref BAYRAKLI'ya bağlı olarak çalışması istenmiştir. Bundan sonra Mehmet ŞAHİN ile Cemal ÇELİK Fabrikadaki durum hakkında elde ettiği bilgileri Eşref BAYRAKLI'ya intikal ettirmişler ve bu bilgilerin Eşref BAYRAKLI vasıtasıyla Selâhattin OKUR' da toplanmasını sağlamışlardır. Mehmet ŞAHİN, sanıkların yakalanmasından 3-4 gün öncesine kadar bu şekilde münasebetlere devam ederken bu arada Eşref BAYRAKLI'ya girmiş oldukları örgütten ayrılmak istediklerini bildirmiş ve bu talebinin Selâhattin OKUR'a intikal etmesini istemiştir. Böylece sanık Mehmet ŞAHİN ve Cemal ÇELİK'in bilâhare örgütten çıkmak istemelerine rağmen örgütte yer aldıkları görülmüştür.

Sanıkların, üçüncü bölüm olarak inceliyeceğimiz faaliyetlerine gelince :

Sanık Selma ÖZKOL 1972 senesinde ağabeyisinin arkadaşı olan Hasan Engin GÜNÇE tarafından Elektrik mühendisleri odasına memur olarak alındıktan sonra, bu odanın İstanbul Şube Müdürü olan sanık Yavuz ÇİZMECİ ile yakın münasebetleri olmuş ve dairede boş zamanlarında günlük olayların münakaşalarını yapmaları dolayısıyla fikrî yönden aralarında bir yakınlık doğmuştur. Bu konuşmalar daha samimi bir düzeye ve karşılıklı itimada istinad ederek devam etmiştir. Bu sırada sanık Selma ÖZKOL, Yavuz ÇİZMECİ'ye herhangi bir sol fraksiyona dahil olup olmadığını sormuş, olmadığı cevabını alınca da kendisinin Doktor HİKMET KIVILCIMLI görüşlerine bağlı olduğunu, bu görüşü benimseyen arkadaşları ile bir grup kurduğunu, kendisinin de bu guruba dahil olup

olmayacağına sormuştur. Yavuz ÇİZMECİ'nin de, Hikmet KIVILCIMLI'nın görüşlerini tetkik etmediğini ve bu hususta bilgisi olmadığını bildirmesi üzerine sanık Selma ÖZKOL kendisine Hikmet KIVILCIMLI'nın görüşlerini kapsayan Vatan Partisi Tüzüğünden bir adet vermiş ve bu kendi örgütleri için maddi güce ihtiyaçları olduğunu bildirmiştir. Bu istem üzerine sanık Yavuz ÇİZMECİ'nin Selma ÖZKOL'a 50 lira aidat verdiği anlaşılmıştır. Selma ÖZKOL, Hikmet KIVILCIMLI görüşlerini sanık Yavuz ÇİZMECİ'ye daha iyi anlatabilmek için bazı arkadaşlarının kendisi ile görüşmek istediğini, Yavuz ÇİZMECİ'ye bildirmiş ve nişanlısı Selâhattin OKUR ile görüşmesini sağlamıştır. Dışarıda bir yerde buluşmanın sakıncalı olacağını düşünen Yavuz ÇİZMECİ bilahare Selma ÖZKOL ve nişanlısına evine davet etmiş ve belirtilen gece sanık Selâhattin OKUR' ve Selma ÖZKOL, Yavuz ÇİZMECİ ve eşini yeni evliliklerinden dolayı tebrik vesilesi ile yemeğe gitmişlerdir. Burada Selâhattin OKUR ile Yavuz ÇİZMECİ'nin tanışması sağlanmıştır. Bu toplantıdan önce sanık Selma ÖZKOL, Yavuz ÇİZMECİ'ye nişanlısının isminin Selâhattin olduğunu ancak Emniyet mülhazası ile Yavuz ÇİZMECİ'nin eşine dahi (Ali) takma adı ile tanıtılması gerektiğini söylemiştir. Bu dahi tanışmanın başında gizli faaliyetler içinde bulduklarını ve bu toplantının normal bir toplantı olmadığını göstermiş bulunmaktadır. Sanık Yavuz ÇİZMECİ'nin beyanına göre o geceki yemekte ancak tanışılmış, ideolojik bir mevzuu konuşulmamıştır. Ancak Selma ÖZKOL ifadesinde, yemekten sonra kendisinin Yavuz ÇİZMECİ'nin eşi ile ayrı bir odaya geçerek oturduklarını, Yavuz ile Selâhattin OKUR'un ayrı bir odada konuştuklarını ne konuştuklarını bilmediğini beyan etmiştir. Yemekli bir ziyarette erkeklerin ayrı bir odaya çekilerek konuşmaları gizli bir konuşmanın cereyan ettiğini göstermektedir. Bundan sonra bir tarihte gecenin ilerlemiş bir saatinde Selâhattin OKUR, Yavuz ÇİZMECİ'nin evine yalnız olarak gitmiş ve bu gidişten öncede Selma ÖZKOL, Selâhattin OKUR'un o gece geleceklerini Yavuz ÇİZMECİ'ye haber vermiştir. Selâhattin OKUR, Selma'nın rahatsız olduğunu beyan ederek, Yavuz ÇİZMECİ'nin evine yalnız gelmiş ve Yavuz ÇİZMECİ'nin eşinin odadan ayrılmasından sonra ideolojik görüşmeleri aralarında yapmışlardır. Selâhattin OKUR, Yavuz ÇİZMECİ'ye kendisinin Dr.Hikmet KIVILCIMLI'nın görüşlerini savunduğunu, bu görüşünden dolayı arkadaşlarından ayrıldığını, KIVILCIMLI'nın ölmesinden sonra yalnız kaldıklarını, bu gün Türkiye'nin sol kesiminde faaliyet gösteren T.H.K.O. , T.H.K.P. , T.H.K.C. ve T.İ.İ.K.P.nin yanlış taktikler kullanarak halkın karşısına çıktıklarını, kendisinin şiddet hareketini tasvip etmediğini ve

kendi görüşlerinin Vatan Partisi Tüzüğünde bulunduğunu söylemiş ve ayrıca arkadaşlarından biri ile kendisini tanıştırmak istediğini bildirmiştir. Selâhattin OKUR; Selma ÖZKOL'la birlikte Eşref BAYRAKLI'ya Yavuz ÇİZMECİ'ye tanıştırmakta fayda mülâhaza ettiklerinden bu yola gitmişlerdir. Sanık Yavuz ÇİZMECİ'nin Antalya dönüşünde Selma ÖZKOL, Yavuz ÇİZMECİ'ye nişanlısı Selâhattin OKUR ile birlikte bahsettikleri arkadaşı getireceklerini söylemesi üzerine Yavuz ÇİZMECİ yapacakları toplantı sırasında eşinin evde bulunmasını sakıncalı gördüğü için eşinin kayınpederinin evine gideceği zamanı ayarlayarak buna göre Cuma akşamı için randevu vermiştir. Selâhattin OKUR Cuma akşamı sanık Yavuz ÇİZMECİ'nin evine yalnız gitmiş geceyi orada geçirmiştir. O gece ve Cumartesi günü bu evde kalarak Yavuz ÇİZMECİ ile görüşmeler yapmıştır. Cumartesi günü öğleden sonra Selma ÖZKOL, Eşref BAYRAKLI ile buluşarak Yavuz ÇİZMECİ'nin evine gitmişler ve burada aralarında yaptıkları konuşmalarda günün politik meselelerinden, kendi gruplarının mali durumlarından ve cezaevinde bulunan arkadaşlarının durumlarından söz etmişlerdir. Bu görüşmede Hikmet KIVILCIMLI'nın görüşleri bahsedilerek terörizme karşı olduklarını belirtmişler, Eşref BAYRAKLI'da kendisinin işçi olduğunu, diğer gurupların kendisi ile irtibat kurmak istediklerini fakat kendisinin Hikmet KIVILCIMLI'nın görüşünü benimsemiş olduğundan diğer guruplarla temas etmediğini söylemiş ve bu arada Selâhattin OKUR da aranan kişilerden olduğunu ve Yavuz ÇİZMECİ'nin evinde kalıp kalamıyacağını sormuştur. Yavuz ÇİZMECİ Selâhattin OKUR'a aranan kişi olması nedeni dolayısıyla, bu eve gelinmemesini istemiştir. Yavuz ÇİZMECİ bilahare de Selma ÖZKOL ve Eşref BAYRAKLI'nın yakalandığını öğrenince kendisine verilen Vatan Partisi Tüzüğünü ve kitaplarını Boğaziçi Üniversitesinde talebe olan Necati AKDENİZ'e verdiğini beyan etmiştir. Boğaziçi Üniversitesinde yapılan aramada sanık Yavuz ÇİZMECİ'nin vermiş olduğu kutular içinde 492 adet "Manifesto" adlı Karl Marx'a ait eser ele geçmiş ve sanık Necati AKDENİZ'in Yavuz ÇİZMECİ tarafından kendisine kayınpiraderi aracılığı ile gönderdiği çantayı Suud DOĞRUEL'e verdiğini söylemesi üzerine bu sanıktan fermuarı bozuk çanta alındığında içinde sol yayınlarla birlikte Vatan Partisi Tüzüğüne çıktığı görülmüştür. Sanık Necati AKDENİZ'in örgütle ilişkisi tesbit edilemediği ve mücerret olarak Yavuz ÇİZMECİ'nin kendisine gönderdiği çantayı saklamasından dolayı suçluluğunu gerektiren bu cihette görülememiştir. Böylece her üç safhada faaliyetleri in-velemiş bulunmaktayız.

SANIKLARA İSNAT EDİLEN SUÇLARIN KANUNİ UNSURLARI

Buraya kadar fiillerini geniş olarak açıklamaya çalıştığımız sanıkların ihlâl ettiğini iddia ettiğimiz T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1, 5, 7 nci bentlerindeki suçun kanuni unsurlarına tahlil ile bu bentte geçen bazı kavramları inceleyeceğiz.

Sanıkların ihlâl ettiklerini iddia ettiğimiz T.C.K.nun 141 nci maddesi suç unsurları yönünden bugünkü değişikliğe 1951 yılında çıkarılan 5844 sayılı kanunla ulaşmıştır. 5844 sayılı kanun yürürlüğe girdiği tarihten 26.Nisan.1971 tarihinde ilân edilen Sıkıyönetim dönemine kadar yurdumuzda gelişmiş ve faal bir komünist örgüt ortaya çıkarılamamış ve bu örgüt mensuplarının yargılanması yapılmamıştır. Bu yönden 1971 yılında ilân edilen Sıkıyönetim devresinin başlangıcına kadar pek tatbik sahası bulamayan T.C.K.nun 141 nci maddesi 1961 Anayasasından sonra Türkiye'da gelişen özgürlük ortamından faydalanarak kurulan muhtelif legal ve illegal Marksist-Leninist örgütler bakımından tatbik sahası bulmuşsa da bu kez de kazai içtihatlar yönünden henüz yeterince aydınlanmamıştır. Sanıkların ihlâl ettiğini iddia ettiğimiz T.C.K.nun 141 nci maddesini burada davamızla ilgili bentleri açısından yeniden incelemekte sanıkların kişisel durumları açısından da büyük yararlar görmekteyiz.

T.C.K.nun 141 nci maddesinin tedvin gayesi bu maddede yazılı cürümlerin mahiyetleri itibariyle mefruz olan tehlikesini önlemek gayesini istihdaf etmiş bulunmaktadır. Çünkü kanun koyucu bu gibi bozguncu ve yıkıcı nitelik arzeden cemiyetlerin kurulması faaliyetine geçmesinde devletin varlığı için büyük tehlike görmüştür. Suç işledikten sonra veya zarar meydana geldikten itibaren failleri cezalandırmaktan zararın vukuuna mani olmayı ve bu suretle tehlikeyi önlemeyi tercih etmiştir. Bu maddeyi bu yönden tetkik gereklidir.

T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendi "sosyal sınıflardan birinin diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyetleri her ne suret ve nam altında olursa olsun kurmaya tevessül edenler veya kuranlar veya bunların faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare edenler veya bu hususlarda yol gösterenler ve bu kabül cemiyet-

lerden bir kaçını veya hepsini idare edenler" hakkındaki fiilleri cezai müeyyidelere bağlamış aynı zamanda suçun kanuni unsurlarına da belirtmiştir.

Profesör Faruk EREN T.C.K.nun 141 nci maddesi ile ilgili olarak Hususu Hükümler adlı kitabında T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendinin komünizmi yasaklayan bir hüküm olduğunu ve komünizmin müesses nizama tamamen aykırı bir doktrin bulunduğunu belirtmektedir. T.C.K. nun 141 nci maddesini değiştiren 5844 sayılı kanunun gerekçesinde de komünizmi cemiyetin içinde zümre tahakkümünü kurmak veya bir zümreyi kaldırmak isteyen bir fikir sistemi olmaktan başka cemiyetin iktisadi ve içtimai nizamlarını devirerek yerine kendi görüşlerine uygun iktisadi ve içtimai bir nizam kurmayı tek gaye saydığı bu sebeple de komünist cemiyetlerin maddenin ilk fıkrasına göre men edilmiş olduğu belirtilmektedir. Bu bendin ta'ili sırasında gerek hükümet tarafından getirilen kanun tasarısında ve gerekse parlamento üyeleri tarafından verilen kanun tekliflerinde açıkça görüleceği üzere bu bent ülkemizde komünist örgütlerin kurulmasını önlemek için getirilmiştir. Meclis müzakerelerinde bu bent ile komünist cemiyetlerin kurulmasını önlemek istedikleri Türk toplumunun asla benimseyemeyeceği komünist düzenin Anayasa düzenine de aykırı bulunduğu özellikle dile getirilmiştir. 1961 Anayasası da demokratik ve insan haklarına saygılı bir düşünce düzeyinde kaleme alınmış olduğundan yurdumuzda bir komünist diktatöryasının kurulmasına karşı da bir Anayasadır. Nitekim T.C.K.nun 141 nci maddesinin Anayasaya aykırılığı üzerinde inceleme yapan Anayasa mahkemesi: Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 2 nci maddesinde yer alan "Türkiye Cumhuriyeti, İnsan haklarına ve başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan milli, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devletidir" hükmüne ve bu maddenin atıf yaptığı başlangıç kısmında belirtilen "bütün fertleri kâderde, kıvançta ve tasada ortak bölünmez bir bütün halinde milli şuur ve ülküler etrafında toplayan ve milletimizi dünya milletleri ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak milli birlik ruhu içinde yüceltmeyi amaç bilen Türk Milliyetçiliğinden hız ve ilham alarak ve yurttaki sulh ve cihanda sulh ilkesini milli mücadele ruhunu, milli egemenliğin, Atatürk devrimliğine balılığın tam şuuruna sahip olarak insan hak ve hürriyetlerini milli dayanışmayı, sosyal adaleti, ferdin ve toplumun huzur ve refahını gerçekleştirmeyi ve teminat altına almayı mümkün kılacak hukuk devletini bütün sosyal temelleri ile kurmak" ilkeleri muvacehesinde Anayasanın yurdumuz için komünist bir

rejimi kabul etmediğini ve bu nedenle de T.C.K.nun 141 nci maddesinin Anayasaya aykırı olmadığına karar vermiştir. Bütün bu görüşler kurulmak istenen komünist bir örgütün evvelemerde Anayasa hükümlerine aykırı bir sistem getirdiğini kabul eden kanun koyucunun T.C.K.nun 141/1 ve 5 nci bentleri ile bu kabil örgütleri kurmak isteyenlerin, yol gösterenlerin ve bunda görev alanların ve hatta girenlerin tecziye edilmesini öngörmüştür.

T.C.K.nun 141 nci maddesindeki 1 nci bentte yer alan "sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerindeki tahakkümünü tesis etmek" tabirini bu yönden ele alarak incelemekte büyük fayda vardır. Bu bendin T.B.M.M. müzakerelerinde komisyon değişiklik tekliflerine karşı yaptığı konuşmalarda sosyal sınıf tabiri ile işçi ve proleterya sınıflarını kastettiklerini ve bu tabirle sosyal bir sınıf olan proleterya sınıfının diğer sınıflar üzerinde tahakkümünü esas alan bir komünist örgütün kastedeceğini açıkça belirtmiştir. T.B.M.M. tutanaklarının incelendiğinde görülecektir ki, mecliste bu madde ile ilgili müzakereler tamamen bu maddenin Türkiye'de kurulmak istenen bütün Marksist-Leninist komünist örgütlerin kapsaması için bu türlü kaleme alınmıştır.

Anayasa mahkemesinin kararında da açıkça görüleceği üzere T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendinde yer alan bir sınıfın diğer sınıflar üzerinde tahakkümünü esas alan cemiyetlerin komünist örgütler olduğu açıkça belirtilmiştir.

Anayasa düzenimiz gerek 12 nci maddesinde ve gerekse bütünü ile Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yaşayan herkesi dil, ırk, cemiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ayırımı gözetmeksizin kanun önünde eşit saymakta hiçbir aileye, kişiye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanımayacağını beyan etmektedir. Bu görüş karşısında Anayasanın Türkiye'de bulunan bütün sınıf ve zümreleri aynı eşit ölçüde kabul ederek bu sınıf ve zümrelerin demokratik kuralları içinde ve Anayasa düzeyinde dengeli bir biçimde özgürlük, sosyal güvenlik içinde eşit ve âdil bir şekilde bir arada yaşamalarını, temsil edilmelerini ve bu eşitlik içinde demokratik kuralları en iyi şekilde işlemesini öngörmüştür. Anayasanın getirdiği bu eşitliğin dışına çıkarak Türkiye'de bulunan sınıflardan birini diğer sınıflara tahakkümünü hedef almak evvelemerde Anayasanın getirdiği ilkelerle bağdaşmayacağı cihetle kanun koyucu tarafından bu fiiller suç sayılmıştır. T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1. bendinde belirtilen bir sınıfın diğer sınıfa tahakkümü tabirini

bu açıdan değerlendirdiğimiz gibi sosyolojik açıdan da değerlendirmek mecburiyetindeyiz. Yukarıda da belirttiğimiz gibi T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendinde yer alan bu tabir kısa değimi ile ve sosyolojik adı ile komünizmdir. Çünkü komünizmde amaç burjuva sınıfının cehren ve ihtilâl yolu ile ortadan kaldırılarak proleterya sınıfının diktatörlüğünün kurulmasıdır yani işçi sınıfının idareyi ele alarak iktidara sahip olması ve diğer sınıflara tahakkümünü öngörmektedir.

Bu husus komünist ideolojinin kurucusu Karl Marx ve diğer komünist yazarların eserlerinde açıkca ortaya konulduğu gibi Lenin'in tatbikat safhasına koyduğu örneklerle de açıkca görülmektedir.

Davamızda, sanıkların beyanları ile açıkca ortaya konulacağı üzere kurulan örgüt Marksist-Leninist bir ideolojiye dayanarak kurulmuşlardır. Gayeleri Türkiye'de Marksist-Leninist bir düzen oluşturmak olduğu açıkca belirgindir. Örgütün esas aldığı Vatan Partisine ait olup ele geçen tüzüğü de nazara alınır ise kurulan bu örgütlerin T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendinde yasaklanan komünist bir örgüt oldukları ve bu yönden de T.C.K.nun 141/1 bendinde belirtilen suçun kanuni unsurlarından birinin oluştuğu görülmektedir.

T.C.K.nun 141 nci maddesinde yer alan suçun maddi ve manevi olmak üzere iki ana unsur ihtiva ettiğini görmekteyiz. Manevi unsur, yukarıda izah ettiğimiz sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmek kastıdır. Kurulan cemiyetin gayesi de bu olduğuna göre bu cemiyeti kuran veya bu cemiyete giren sanıkların bu kast altında birleşmeleri bütün sanıkların kastı cürümlerini ortaya koymak bakımından açıkca belirmiştir. Bu bakımdan davamızın başından beri ortaya koyduğumuz cemiyetin gayesi ve bu gayeyi bilerek cemiyeti kuran veya bu cemiyete giren sanıkların fiilleri yönünden suçun manevi unsuru davamızda tahakkuk etmiş bulunmaktadır.

Suçun maddi unsurlarına gelince ; suçun maddi unsurlarının başında bir cemiyetin oluşturulması gelir. Bu yönden evveleminde cemiyet nedir kanun vaazı cemiyet tabiri ile ne kastetmiştir ve T.C.K.nun 141 nci maddesinin tatbikatı bakımından cemiyetten ne anlamak gerektiğini incelemekte fayda görmekteyiz.

T.C.K.nun 141 nci maddesinde yer alan cemiyeti merî mevzuat hükümlerine göre cemiyetlerle karıştırmamak lâzımdır. Çünkü cemiyetler

kanuna göre kurulan cemiyetin gayesinin kanunun suç saydığı bir gaye olmayacağı açıktır. Kanunun suç saydığı fiilleri kendisine gaye edinen cemiyetlerin de meşru düzen içinde kurulmasına imkân yoktur. Zira kanunlara aykırı olan ve bizatihi suç teşkil eden cemiyetlerin mevcut kanunlara göre teşkili bahis konusu olamaz. Bu yönden T.C.K.nun 141 nci maddesindeki cemiyet tabirini meri mevzuat açısından değil, hukuki manada anlamak icap eder. Nitekim bu maddenin 8 nci bendi de bu madde de yazılı cemiyeti iki veya daha ziyade kimselerin aynı maksat etrafından birleşmeleri ile mücut bulur demek suretiyle bu görüşü belirtmekte ve birden ziyade kimsenin aynı maksat ve gaye etrafında birleşmesi bir araya gelerek basit dahi olsa bir teşkilat kurmalarını veya T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendinde belirtilen gaye için anlaşmaları dahi cemiyet için yeterli görülmüştür. Bu cemiyetlerin teşkil tarzları ve tüzüklerinin mevcut olup olmamasının da hiçbir önemi yoktur. Fiili olarak anlaşma cemiyet için kabul ve yeterli görülmüştür. 5844 sayılı kanunla yapılan değişiklikle komünist partilerin çalışma tarzları, hücreler şeklinde örgütlenmesi nazara alınarak 8 nci madde bu şekilde kaleme alınmıştır. Burada bizce önemli olan ve tatbikatta henüz vuzuha kavuşmamış bir noktanın üstünde durmak isteriz :

T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendinde belirtilen gayeyi gerçekleştirmek için kurulan ve komünist taktik icabı memleketin muhtelif yerlerinde ve çeşitli müesseseleri içinde hücreler halinde örgütlenmeye çalışan bir örgütü bir bütün olarak mı cemiyet olarak mütalaa edeceğiz, yoksa oluşturulan her hücreyi ayrı ayrı cemiyet olarak mı değerlendireceğiz, bu husus bizce bu gün yeteri kadar açıklığa kavuşmuş değildir. Bu hususta kanunun yeteri kadar açık olmadığı iddia edilebilirse de kanunun gerekçesi komisyon raporu ve meclis müzakereleri bir bütün olarak ele alınıp tetkik edildiğinde oluşan her hücreyi ayrı bir cemiyet olarak mütalaa etmek zarureti vardır.

davalarda
Komünist teşkilâtlanmalarda ve özellikle diğer / da görüleceği üzere örgüte alınan her sanık kendisine bağlı bir hücre oluşturmakta oluşan bu hücre mensupları da kendine bağlı hücreler oluşturmak suretiyle üzüm salkımı şeklinde bir örgütlenmeye gitmektedirler. Örgütte gizlilik ana esas olduğundan örgütte bulunan bütün sanıkların birbirini tanımamalarını sağlamak, herhangi bir yakalanmada yakalanmayan örgütlerin faaliyetlerine devamı sağlamak için bu şekilde teşkilatlanmaya gidilmiştir. Bu yönden her hücre müstakilen hareket edebilen ve T.C.K.nun 141 nci maddesinde belirtilen bir cemiyettir.

5844 sayılı kanun meclise sevk eden hükümetce bu görüş benim- senerek meclise gelen metinde cemiyet tabiri yerine birleşme tabiri konulmuştur. Bu tâbir hücreyi kapsadığı ana büyük örgütü kapsamadığı gaye açıktır nitekim hükümet tasarısı ile birlikte komisyonda tetkik edilen kanun tekliflerinde de sarahatten hücre tabiri geçmektedir. Ancak komisyon bu görüşlere karşı çıkmamış görüşleri benimsemiş fakat birleşme tabirinin ceza hukuku yönünden hukuki bir tabir olmadığı kanaatine varılarak bu tabir yerine cemiyet tabirini kullanmak gereğini duymuştur. Buna rağmen cemiyet tabirini kullanmakla birleşmenin getirilmesindeki gayeden de ayrılmamış ve 8 nci bend ile de cemiyet tabirini 1 nci benddeki gaye için iki ve daha ziyade kişinin birleşmesi olarak tarif etmek suretiyle bu hususu tescil etmiş bulunmaktadır. Kanun vaazı bu yönden komünist rejimlerdeki hücrelemeyi çok iyi tetkik ettiğinden bu bend ile T.C.K.nun 141/1 nci bendine bir açıklık getirmiştir.

Burada bir soru ile karşılaşabiliriz kanun vaazı T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendinde izahatımıza göre hücre tabiri yerine cemiyet tabiri kullanmıştır. Eğer kanun vaazı cemiyet tabiri ile hücreyi kastetmekteydiyse niçin cemiyet tabiri yerine hücre tabiri kullanmak suretiyle gayesini daha açık olarak ortaya koymamıştır ? Kanun koyucu cemiyet tabiri kullanmakla hücrenin ötesinde bütün bir örgütü belirtmek istememişmidir ? Bu sorulara şu şekilde cevap vermemiz mümkündür. Dünyanın çeşitli ülkelerinde ve bu arada memleketimizde kurulmuş bulunan ve tahkikatla ortaya çıkarılan Marksist-Leninist illegal komünist örgütler tetkik edildiğinde, bunların mevcut zemin ve zamana göre örgütlendiklerini bazen üçlü bazen beşli ve bazen de ortama göre çok daha fazla kişiden oluştuğunu görmekteyiz. Bunların adı hücre olabileceği gibi kendi aralarında komite, nüve ve buna benzer isimlerle anılması ve bu şekilde kurulması mümkündür. Kanuni unsurlar bakımından ilerde isim ihtilafı doğmaması için kanun vaazı yuvarlak ve her örgütü kapsayabilecek bir tabir kullanma yoluna gitmiş ve buna da cemiyet demiştir. T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendinde "bu cemiyetleri herne suret ve nam altında olursa olsun" demek suretiyle bendde belirtilen cemiyetin kuruluş şekline ve ismine dair ileri sürülecek itirazları da önlemek istemiştir. Nitekim maddenin meclise sevk edilmiş anındaki hükümet tasarısında cemiyet tabiri yerine birleşme tabiri kullanılmış ve büyük komünist bir örgütten önce bu ideoloji için anlaşılan iki kişinin dahi bu madde kapsamına alınması prensip olarak kabul edilmiştir. Komisyon bu maddeyi görüşürken bu espriden herhangi

bir şekilde ayrıldığı ve cemiyet tabiri ile örgütün bütününe kastettiğini hiçbir şekilde belirtmemiştir. Birleşme tabirini değiştirmesinin sebebi buraya T.C.K.nunda hukuki bir tabir kullanmak ihtiyacından meydana gelmiştir. Bu hususu teyit için de T.C.K.nun 141 nci maddesinin 8 nci bendinde cemiyetin birleşme olduğunu yeniden tasrih etmiştir. Kanun koyucu cemiyet tabiri ile örgütün bütününe anlamadığını T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendinin 2 nci fıkrası ile de göstermiştir. Buna göre bu hücrenin tamamını veya birden ziyadesini idare edenler hakkında cezanın ağırlaştırılmasını öngörmüştür. Komünist partilerde herhangi bir tevkifat sırasında hücrelerin kepsinin meydana çıkarılmadığı ve hücrelerin müstakilen faaliyetlerine devam ettikleri ve ele geçen her hücrenin müstakilen yargılanmasının yapılabilmesi de bu görüşümüzü teyit etmektedir. Bu görüşümüz maddenin diğer bentlerini de incelerken daha açık olarak belirecek ve kanun koyucunun cemiyet tabiri ile komünist örgütlerin en küçük ünitelerini istihdaf ettiği açıkça ortaya çıkacaktır.

T.C.K.nun 141 nci maddesinin 6 ncı bendi bu görüşümüzü teyit ederek bu gayeye matuf cemiyetlerin muayyen teşekküllerin içinde oluşturulması halinde cezanın arttırılacağını belirtmiştir. Eğer cemiyeti kanun vaazının anlayışı dışında Marksist-Leninist örgütlerin bütününe bir cemiyet olarak kabul ettiğimiz taktirde 6 ncı bendin yurduzda uygulama imkanı kalmıyacaktır. Hiçbir komünist örgüt tek bir teşekkülün içinde kurulmaz ve gayesine varıncaya kadar da bu teşekkülün dışına çıkmadan kalmaz. Kurulan bu gayeye müteveccih her örgüt işçi iktidarını teessüs ettirmek istediğinden her teşekkülün bünyesine sızmak ve orada hücreler oluşturarak onu işten elde etmek isteyeceği açıktır. Bu yönden kanunda yazılı gayeye müteveccih cemiyeti geniş manası ile bir bütün olarak alırsak bu bendin bu yönden tatbik kabiliyeti kalmayacaktır. Kanun vaazı komünist stratejisini ve örgütlenmesini çok iyi bildiği muhakkaktır. Bu yönden maddenin bu esprisinde kaleme alındığını düşünmek gerekir. Çünkü kanun vaazı hücrelerin fertlerin kesif olduğu okullar ile hedef alınan işçilerin bağlı olduğu teşekküller bünyesinde ve devletin hayatına tanzim eden müesseseler içinde oluşturulmasına önlemek için daha ağır müeyyideler getirmiş bulunmaktadır Cemiyet tabirini dar manada yani kanun vaazının istediği şekilde hücre olarak mütalaa ettiğimiz taktirde T.C.K.nun 141 nci maddesinin 6 ncı bendinin de kaleme alınış gayesi daha vuzuğa kavuşacaktır.

T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bend 2 nci fıkrası ile aynı bendin 1 nci fıkrasındaki gayeye müteveccih olarak kurulan cemiyetlerden bir kaçını veya hepsini sevk ve idare edenler hakkında cezayı arttırma yoluna gitmiştir. Bu fıkroda da cemiyet tabirini örgütün bütünü olarak anlarsak bu fıkranın da tatbik kabiliyeti kalmayacaktır. Komünist örgütlerde fikri açıdan muhtelif farklar dolayısıyla ayrılıklar ve yeni örgütlenmeler her zaman olmuştur. Nitekim Türkiye'de ortaya çıkarılan bütün illegal örgütlerde de bu husus göze çarpmaktadır. Marksist-Leninist prensiplerin uygulanması yönünden farklı görüşlerde olan kişilerin kurdukları örgütlerdeki görüş farklarından dolayı bu örgütlerin bir kaçının veya hepsinin bir kişi veya birden ziyade şahıslar tarafından sevk ve idaresi düşünülemez. Marksist-Leninist görüşler bir fikir, bir ideoloji olduğuna göre farklı yöntemler güden örgütlerin hepsinin aynı kişiler tarafından sevk ve idaresi mümkün değildir. Zaten aynı kişiler fikir çerçevesi içinde olsalardı zaten farklı örgütlenmeye gitmeye gerek yoktu. Belirtilen bentte bu cemiyetlerin bir kaçını veya hepsini idare edenler denmektedir.

Bir şahsın ayrı komünist yöntemlere bağlı birden ziyade örgütü kurarak bunlara idare etmesi düşünülemez. Bendin bu fıkrasında kanun vaazı bir hücreyi kuran ve sevk eden sanıklarla birden ziyade hücreyi kurarak bölgesel örgütlenmeye giden şahıslara verilecek cezaların farklılaşmasını sağlamak istemek suretiyle kaleme aldığını ve bunun da ileri sürdüğümüz görüşle uygunluk arzettiği görülecektir. Bir memlekette mevcut Marksist-Leninist örgütlerin hepsinin de bir kişi tarafından idaresi imkansızdır. Çünkü bu örgütler gizli örgüt oldukları için memleketteki mevcut tüm gizli örgütlerin birbirinden haberdar olarak bir yere bağlanması hele yöntem farklılıklarına her yerde rastladığımız Marksist-Leninist görüşlerde bunun olmasına fiilen imkan yoktur. Bu husus dahi T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendindeki cemiyet tabirini kanun koyucu tarafından hücre manasında anlaşıldığını ortaya koyacaktır. Cemiyet mefhumunu hücre karşılığı aldığımız zaman kanun vaazının gayesine mutabık bir tatbikat yaptığımız kanaatindeyiz.

Cemiyeti dar ve geniş mefhumları ile bu şekilde açıkladıktan sonra biz iddianamemizde kanun vaazının gaye ve maksadına uygun olduğunu anladığımız hücre anlamında cemiyet üzerinde sanıkların statülerini tesbite çalışacağız.

T.C.K.nun 141/1 maddesinin 1 nci bendinde belirtilen suçun

kanuni unsurlarından cemiyeti bu şekilde inceledikten sonra, diğer maddi kanuni unsurlara gelince ;

Yukarıda gayesini ve mahiyetini belirttiğimiz cemiyeti kuranları, bunların faaliyetlerini tanzim edenleri, sevk ve idare edenleri yol gösterenleri T.C.K.nun 141 nci maddesi 1 nci bendinde, bu cemiyete girenleri ise aynı maddenin 5 nci bendinde cezalandırılması öngörülmüştür. Bu yönden davamızdaki sanıkların hukuki durumlarını belirlemek için kurmak, faaliyetleri tanzim etmek, sevk ve idare etmek, yol göstermek, cemiyete girmek tabirlerini teker teker belirtmekte fayda vardır.

Kurmak, bu cemiyeti ihdas etmek, yaratmak, meydana getirmektir. T.C.K.nun 141 nci maddesi 1 nci bendi tadilden evvelki metninde tesis etmek ve teşkil etmek ibareleri bulunurken kanun vâzi değişiklik sırasında tesis yerine, kurmaya tevessül edenler, teşkil terimi yerine de kuranlar ibaresini ikame etmiştir. Böylece fiil ve hareketlerin basitinden mürekkebine doğru gitmesi esasına uyulmak maksadı takip edilmek istenmiştir. Hükümetin bu madde ile ilgili tasarısında tesis tabiri yerine teşebbüs eden ibaresi kullanılmış idi. Fakat teşebbüs kelimesi hernekadar ceza kanunundaki manası ile maddeye alınmış ise de tatbikatta yanlışlıklara mahal vermemek üzere ve aynı zamanda suçun mahiyeti de gözönünde tutularak teşebbüs sahasına intikal etmemiş olan zararlı faaliyetleri dekarşılanması gerektiği esbabı mücibesi ile adalet komisyonunda teşebbüs kelimesi metinden çıkarılmış ve tevessül tabiri metne konulmuştur.

Kanun koyucu suçun bozguncu ve yıkıcı nitelik ve özelliklerini nazarı dikkate alarak T.C.K.nun 141 nci maddesinde belirtilen suçun bir tehlike suçu olarak kabul etmiş ve bu komünist cemiyetlerin kurulması kadar kurulmasına tevessül edelmesini de müstakil ve tam suç adanmış ve faillerini bu şekilde cezalandırılmasını öngörmüştür.

Komünist ideolojiyi yaymakla vazifeli olan ve davamızda da bir nebze görüleceği üzere ana örgüte görevlendirilen veya bu gayeyi benimseyen kişiler, cemiyet içinde yaptığı temaslarda kendilerine müsait buldukları ortamda kendi iştirakleri olmaksızın da bu gibi cemiyetlerin kurulmasına ön ayak olurlar ve bu cemiyetleri kurdurduktan sonra, diğer cemiyetlerin kurulmasını sağlamak üzere başka ortamlara gitmektedirler. Onun için cemiyeti tesis eden üyenin, üye sıfatı ile o cemiyete dahil olması da şartı kanunda aranmamış müessis olan kişinin

kurmaya tevessülü dahi cezalandırılmıştır. Bu kişi bir kişi olduğu gibi birden ziyade de olabilir. Sanıkların şahsi durumlarını incelerken çeşitli kesimlerde bu şekilde hücre görünümündeki cemiyetlere üye olmadan kurmaları ve kurmaya teşebbüs edenleri göreceğiz. Ve o sanıkların fiillerini bu fıkra içinde mütalaa edeceğiz.

Maddenin diğer bir maddi unsuru da faaliyetleri tanzim hususudur. Bu tabiri kurulmuş fakat faaliyet imkanından mahrum olan bir cemiyetin faaliyette bulunacak bir hale getirme olarak anlamak gerekmektedir. Profesör Sulhi DÖNMEZER tanzim kelimesini bu manada anlamının dar bir görüş olduğunu halbuki kanundaki faaliyetleri tanzim keyfiyetinin birçok İtalyan müellifince de belirtildiği üzere cemiyetin teşkili faaliyeti ile hem zaman olarak veya bunun teşkilinden sonra üyelerin faaliyetlerini düzenlemek ve dahili disiplini kurmak keyfiyeti olduğunu belirtmektedir. Gerçekten de bir cemiyetin faaliyetlerini tanzim diğer tabir ile organize etmek, cemiyetin gerek teşkili sırasında gerekse teşekkülünden sonra üyelerin faaliyetlerinin tanzim ve onları müşterek gayeye sevkeylemek, cemiyetin hayatını devam ettirmek için hareket tarzını programını ve disiplini tesbit ve temin etmektir. Bu cürmün teşekkülü için bu faaliyetlerden yalnız birinin yapılması dahi yeterli olduğu kanaatindeyiz. Cemiyeti organize eden kimsenin müessis, müteşebbis ve muharrik üye olmasının şart olmadığı görüşündeyiz.

Madde metninde yer alan diğer maddi bir unsur da sevk ve idaredir. Sevk ve idare edenler tabiri cemiyetin başkanlığını veya yönetim kurulu üyeliğini veya bu nam ile olmasa dahi yapanları amir mevkiinde bulunanları kastetmektedir. Şu halde sevk ve idareden; cemiyetin yönetimine fiilen iştirak etmeyi, bir amirlik görevi ile müşterek faaliyetleri kısmen veya tamamen tanzim etmeyi, düzene koymayı anlamak gerekir. Burada emredici durumunda olan kişinin cemiyetin bütününe veya bir kısmını yönetmesi arasında fark olmayıp bir bölümünü dahi yürütmesi bu sıfatı iktisap için yeterli olduğu kanaatindeyiz.

Yol göstermekten maksat ise, cemiyetin kurulması veya faaliyete geçmesi için veya kurulmuş bulunan bir cemiyetin bundan sonraki faaliyetleri için lüzumlu her türlü fiil ve hareketler hakkında aydınlatıcı görüşler bildirmek ve bu yönde yardımlarda bulunmayı anlamak gerektiği görüşünde bulunmaktayız. Bu şekilde T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendinde belirtilen cemiyetin kurulması ve örgütlenmesi

hususunda görev alanların kanuni unsurlar açısından durumlarını incelemiş bulunduk.T.C.K.nun 141/5 nci fıkrası ise bu kabil cemiyete girenlerin fiillerini tecziye etmektedir.Buradaki girenler tabirini kanun koyucu cemiyetin kurulmasına sevk ve idaresine, faaliyetlerin tanzimine iştirak etmeksizin sadece kurulmuş bulunan ve faaliyete geçmiş olan cemiyete üye sıfatı ile dahil olanları kastetmiş bulunmaktadır.Normal cemiyetlere girme, cemiyet yetkili organlarının veya bunlarca görevli yetkili kılınan üyelerin, genellikle cemiyetin gelişmesini sağlamak amacıyla örgütün gayesine yönelik kişilere yapmış olduğu teklifleri, bu şahıslarla kabul edilmesi ve yetkili merciilerin kararı ile olmaktadır.Oysa ki illegal örgütlenmede böyle bir yol mevcut değildir.Ancak, hücre oluşturmakla görevlendirilen veya hut aldığı bilinç seviyesi dolayısıyla hücre oluşturmak isteyen kişi önce kendi fikirlerine yatkın kişileri seçmekte onları bilinç seviyesi bakımından muayyen seviyeye getirdikten sonra hücrelerinden bahsetmekte ve bu şahıs tarafından da hücreye girmek kabul edildikten sonra hücreye alınmaktadır.Dolayısıyla her hücrede bir hücreyi kurmaya tevessül eden bunun yanında da hücreye giren şahıslar yer almaktadır.Hücreye girdikten sonra faaliyette bulunanların durumu ise fiillerine göre T.C.K.nun 141 nci maddesi 1 nci bendi içinde değerlendirmek bunun dışında yalnız hücreye alınan kişileri T.C.K.nun 141 nci maddesi 5 nci bendi içinde değerlendirmek gerekecektir.

T.C.K.nun 141 nci maddesi 7 nci bendi üzerinde de özellikle durmak icap eder. Bu maddeye göre bu maddede yazılı suçlardan birini işleyenlerden biri suçu veya diğer failleri son tahkikat açılincaya kadar yetkili makamlara ihbar ettiği ve bu ihbarın doğruluğu anlaşıldığı taktirde hal ve şartlara göre cezasında indirim yapılacağını belirtmiştir.Bu maddede belirtilen ihbar tabirinin nasıl yapılacağı hususunda bir açıklama yoktur.Kanun vâzi burada hedef aldığı gaye ihbarın şekle tabii olmaması ve sorgu sırasında dahi sanıkların nedamet duyarak yaptığı doğru açıklamaları bu madde içinde mütalaa etmektir. Hiç şüphe yokki komünizm sosyal ortam içinde gayet sinsî ve gizli bir şekilde faaliyette bulunan ve cemiyet düzenini içten yıkmak amaç ve gayesinde son derece tehlikeli ideolojik bir cereyandır.Bu kabil gizli faaliyetlerinin bütünü ile ortaya çıkarılmasının imkansız olduğu bir gerçektir.Bundan hareket eden kanun koyucu teşkilata mensup olan ve yakalanan bir şahsın samimi ihbarları ile cemiyetin bütününi meydana çıkarılabileceğini ve komünizm ile mücadele konusundaki çalışma ve gayret-

leri kolaylaştıracağına, emniyet makamlarınca ve adli mercilerce tesbit edilmeyen örgüt faaliyetlerinin ortaya koymasına imkân sağlayacağı ve bu arada çeşitli nedenlerle zehirlenmiş olan bu sanıklardan yaptıkları işin vahametini ve yanlışlığını anlayarak nadim olanlara da bir imkân sağlamak istemiştir.

Bu mevzuuda hükümet tasarısında aynen maddeye ilave edilen bentle hakime geniş bir selahiyet verildiğini türlü şekil ve surette tezahür edebilecek fiili ika edenlerin maksat ve şahsiyetleri itibarıyla pek çok tenevvülen gösterebilecek olan bu suçlarda hakiki bir nedamet duyarak fiillerinin husule getirdiği kötü tesirleri izaleye matuf olmak üzere bu fıkroda yazılı hareketleri yapacaklara mezkûr cezayı kaldırıcı veya tahfif edici mazeret sebeplerinden faydalandırılmasını esas aldığı görülmektedir. Hâkim bentteki bu selâhiyetini kullanırken hal ve şartlara ve hadisenin hususiyetlerini nazara alacaktır.

Hükümet tasarısı meclise sevk edildiği sırada belirtilen bentte ihbar müddeti kovuşturmaya başlamadan önce ibaresi ile sınırlandırılmıştı. Buna rağmen "adalet Komisyonu yukarıda belirttiğimiz gerekçelerle bu ihbarı tahkikatın her safhası diye zaman yönünden genişletmişti. Ancak meclis genel kurulu bu bent üzerinde yaptığı görüşmeler sonunda ihbar zorunluğunu son tahkikat açılincaya kadar kabul ederek kayıtlamıştır. Bunda da gaye tahkikat safhasında örgütün bütünü ile ortaya çıkarılmasını sağlamaktır.

Davamızda da bir çok sanık yakalandıktan sonra suçluluğun verdiği telaş ve nedamet hissi ile bu şekilde geniş açıklamalarda bulunmuşlardır. Bu sanıklar hakkında bu fıkranın tatbikini mahkemenin takdir hakkında bırakmaktayız. Çünkü bu sanıklar yakalandıktan sonra gönderildikleri cezaevinde çeşitli militanların baskıları altında vermiş olduğu dilekçelerle nedamet getirecek açıkladığı bazı hususlardan sarfı nazar etmek istemişlerdir. Hapishane psikolojisi içinde verilen bu dilekçelerin ve bu sanıklara diğer sanıklar tarafından yapılan manevi baskıların tesiri altında olduğuna inandığımız bu müracaatların sanıkların 7 nci bentteki indirimden faydalanma hakkını ortadan kaldırmayacağı görüşündeyiz. Nedamet getiren bu sanıkları ifadelerinin doğruluğu anlaşıldığı takdirde indirimden istifade edeceği belirtilen bendin hal ve şartlara ve hadisenin hususiyetine göre ibaresi de kullanılacağı sanıkların fiillerini değerlendiren yüksek mahkemenin takdirine

birakılmıŖtır. Davamızda bulunan sanıkların Savcılığımızda vaki açıklamalarının T.C.K.nun 141 nci maddesi 7 nci bendi Ŗumulu içinde mütalaa edilip edilmeyeceğini geniŖ olarak taktir edeceğini ve nedamet duyan ve gerçekleri öğrenen sanıkların cemiyete iadesi hususunda cezayı bu açıdan ŖahsileŖtireceğine inanıyoruz.

Buraya kadar sanıklar hakkında talep edeceğimiz kanun maddesinin gerek sanıkların aleyhinde ve gerekse lehindeki bentlerinin kanun vaazının maksadına ve gayesine en uygun bir Ŗekilde açıkladığımız kanaatindeyiz.

SANIKLARIN FİİLİ VE HUKUKİ DURUMLARI

Yukarıda açıklanan hukuki tavsifler sonunda sanıkların fiillerinin değerlendirilmesine gelince :

1- Sanık Selâhattin OKUR'un Hikmet KIVILGIMLI fraksiyonuna dahil örgütün bir bölümünde kurucularından bulunmakla beraber mahkemelerce verilen kutuklama kararlarına rağmen halen yakalanmamıŖ bulunduğu eihetle hakkında gerekli soruŖturma yapılamadığından bu sanık hakkındaki davanın geeci olarak tatiline karar verilmesi gerekmiŖtir.

2- Sanık Selma ÖZKOL'un örgüt faaliyetlerine paralel olarak Sosyalist Gazetesindeki eğitim alıŖmalarını idare etmesi ve örgütün baŖı olan Selâhattin OKUR'un isteği üzerine örgüt mensupları ile buluŖmaları sağladığı ve örgütün geniŖlemesi için birlikte alıŖtıđı Yavuz ÇİZMECİ'ye örgütlerine girmesi için teklifte bulunduğu ve bu Ŗahsın örgüt mensupları ile tanışmalarını sağladığı, böylece örgütün faaliyetlerini tanzim, sevk ve idare ettiği anlaŖıldıđından hareketleri T.C.K.nun 141 nci maddesinin 1 nci bendi içinde mütalaa edilmiŖtir.

3- Sanık EŖref BAYRAKLI, sanık Selâhattin OKUR tarafından örgüte alınan bu sanığın örgütsel faaliyetlerde bulunması için Zeytinburnundaki evde Cemal ÇELİK ve Mehmet ŖAHİN'le tanışması, Yavuz ÇİZMECİ'nin evindeki toplantılara katılması ve Selma ÖZKOL'la devamlı olarak buluŖarak örgütsel faaliyetleri görüŖmesi sanığın örgütsel faaliyetlerinin bütünü içinde deęerlendirilmiŖ ve sanığın bu faaliyetleri örgüt üyesi sıfatı ile yaptığı anlaŖıldıđından hareketleri T.C.K.nun 141 nci maddesinin 5 nci bendi içinde mütalaa edilmiŖtir. Sanık EŖref BAYRAKLI'nın aramalar sırasında evinde bulunan ve Ŗahsına ait olduğu

anlaşılan ve Ekspertiz raporu ile de 6136 sayılı kanunun şumulu içinde olduğu görülen tabanca ve bıçağın da bulunması nedeniyle 6136 sayılı kanunun 13 ve 15 nci maddelerini ihlâl ettiği anlaşılmıştır.

4- Sanık Paşa ULUSOY'un, örgüte girmesi için Selâhattin OKUR tarafından vâki teklifleri kabul ettiği ve örgütsel faaliyetlere girdiği hususunda soruşturma sırasında yeterli delil elde edilemediği cihetle bu sanık hakkında kamu davası açılması gerekli görülmemiştir.

5- Sanık Mehmet ŞAHİN ve Cemal ÇELİK'in Selâhattin OKUR'un teklifi üzerine örgüte girdikleri ve örgüt için aidat ödedikleri anlaşılmış olduğundan sanıkların mücerret olarak örgüte girmelerinden dolayı fiilleri T.C.K.nun 141/5 nci maddesi içinde mütalâa edilmiştir.

6- Sanık Ramiz YAPICI ve Sakıp ERASLAN'ın örgüte girmeleri hususunda kendilerine yapılan teklifleri kabul ettiklerine ve örgüte girdiklerine dair yeterli delil bulunmadığından bu sanıklarla ilgili olarak kamu davası açılması gerekli görülmemiştir.

7- Sanık Yavuz ÇİZMECİ'nin Selma ÖZKOL'un talebi üzerine örgüte girmeyi kabul etmesi ve örgüte girdikten sonra bu örgüt mensupları ile evinde toplantılar yapması örgüt üyesi olduğunun en bâzî delili bulunduğu cihetle sanığın fiili T.C.K.nun 141/5 nci maddesi içinde mütalâa edilmiştir.

8- Sanık Necati AKDENİZ'in Yavuz ÇİZMECİ'nin gönderdiği yayınları muhafaza etmesinin örgütsel faaliyetlerle ilişkisi olduğu hususunda bir kıstas olamayacağı nedeniyle sanık hakkında kamu davası açılmasına yeterli delil elde edilemediği cihetle hakkında dava açılmamıştır.

NETİCE VE TALEP

Yukarıda açıklanan sebeplerden dolayı :

1- İstanbul Sıkıyönetim K.lığınaa hakkında soruşturma isteminde bulunan Selâhattin OKUR'un henüz yakalanmamış bulunması ve ifadesinin alınmamış bulunması nedeniyle hakkındaki soruşturmanın geçici olarak tatiline karar verilmiştir.

2- Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı kaldırmaya veya memleketi

içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyete girmek suçundan sanık Paşa ULUSOY, Ramiz YAPICI, Sakıp ERASLAN ve Necati AKDENİZ'in haklarında Savcılığımızca yapılan soruşturma sonunda kamu davası açmaya yeterli delil elde edilememiş olduğundan bu sanıklar hakkında 353 sayılı kanunun 105 nci maddesi gereğince itirazı kabul olmak üzere KOVUŞTURMAYA YER OLMADIGINA KARAR verilmiştir.

3- Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyeti kurmak, bunların faaliyetlerini sevk etmek ve bu hususta yol göstermek suçundan sanık Selma ÖZKOL'un hareketine uyan T.C.K.nun 141/1 nci maddesi gereğince tecziyesine, hakkın da T.C.K.nun 31 ve 33 ncü maddelerinin tatbiki ile T.C.K.nun 173/3 ncü maddesinin uygulanmasına,

4- Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyete girmek suçundan sanık Mehmet ŞAHİN, Cemal ÇELİK ve Yavuz ÇİZMECİ'nin hareketlerine uyan T.C.K.nun 141/5 nci maddesi gereğince tecziyelerine, haklarında T.C.K.nun 31 ve 33 ncü maddelerinin tatbiki ile T.C.K.nun 173/3 ncü maddesinin uygulanmasına,

5- Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümü tesis etmeye veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal temel nizamlardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyete girmek ve 6136 sayılı kanunun 13 ve 15 nci maddelerine muhalefet suçlarından sanık Şeref BAYRAKLI'nın hareketine uyan T.C.K.nun 141/5 ve 6136 sayılı kanunun 13 ve 15 nci maddeleri gereğince tecziyesi, verilen cezaların T.C.K.nun 71 nci maddesi gereğince içtimalı, hakkında T.C.K.nun 31 ve 33 ncü maddelerinin tatbiki ile T.C.K.nun 173/3 ncü maddesinin uygulanmasına,

6- Sanıklarda ele geçen suç unsuru eşya ar ile yasak yayınların T.C.K.nun 36 nci maddesi gereğince müsaderesine,

Karar verilmesine ve sanıkların duruşmalarının İst.Sıkayönetim K.lığı 3^üncü As.Mahkemede yapılması talep ve iddia olunur.

Taylan A. ERİMER
Hâkim Binbaşı
Yrd.As. Savcı